

Στις άλλες σελίδες:

- ΙΡΑΝ
- ΑΙΘΙΟΠΙΑ
- ΤΡΑΠΕΖΕΣ - ΑΝΙΣΟΜΙΣΘΙΑ
- ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
- ΛΑΪΚΕΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ στα ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΑ

Οι καθημερινές πληροφορίες από τα κατεχόμενα για τον ξεσηκωμό των τουρκοκυπρίων εργαζομένων και των προοδευτικών δυνάμεων ενάντια στο φασιστικό καθεστώς του Ντεκας και στα στρατεύματα κατοχής, δημιουργούν μια καινούργια πολιτική κατάσταση που αφορά ολοκληρω το απελευθερωτικό κίνημα της Κύπρου.

Κύρια χαρακτηριστικά της κατάστασης αυτής είναι: — Η χρεωκοπία του λεγόμενου Τουρκοκυπριακού «κράτους» που κυριαρχείται από τα πιο αντιδραστικά, εκμεταλλευτικά και σωβινιστικά στοιχεία.

— Η σαφής απόδειξη πως οι Τουρκοκυπριακές μάζες έχουν πια συνειδητοποιήσει τα πραγματικά τους συμφέροντα που με κανένα τρόπο δεν τα εκφράζει το εγκάθετο καθεστώς Ντεκας και η Άγκυρα.

Επίσης τα τελευταία γεγονότα έχουν δείξει πως οι αντιθέσεις στους κόλπους της Τουρκοκυπριακής κοινότητας έχουν φτάσει σε τέτοια οξύτητα που μόνο μια σύγκρουση μπορεί να τις λύσει. Η πάλη στα κατεχόμενα σήμερα είναι πραγματική ταξική πάλη με προεκτάσεις απελευθερωτικού χαρακτήρα. Είναι ταξική γιατί η σύγκρουση είναι μεταξύ εκμεταλλευτών και εκμεταλλευμένων, γιατί στόχος των εργαζομένων Τουρκοκυπρίων είναι η κεφαλαιοκρατία και το καθεστώς της στο βορρά που απομυζα το αίμα και τον ιδρώτα τους.

Ταυτόχρονα η πάλη αυτή, έχει προεκτάσεις απελευθερωτικού χαρακτήρα γιατί ορισμένα συνθήματα και εκδηλώσεις, ιδιαίτερα της νεολαίας δείχνουν καθαρά πως η εισβολή-κατοχή άρχισε να αναγνωρίζεται σαν τέτοια από πολλούς Τουρκοκυπρίους. Κανένας πια δεν μπορεί να αρνηθεί πως πολλοί προοδευτικοί πατριώτες και Δημοκράτες Τουρκοκύπριοι έχουν τοπο-

θετηθεί σαφώς και ανοιχτά ενάντια στην εισβολή και το στρατο κατοχής και ενάντια στη διχοτόμηση της Κύπρου. Εξαιρετικά σημαντική είναι η διαπίστωση πως εχθρός των Τουρκοκυπρίων δεν είναι οι έλληνοκύπριοι, αλλά ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός και το ΝΑΤΟ. Επίσης σημαντική είναι η τοποθέτηση πως όλοι οι λαοί είναι αδελφοί, πράγμα που σημαίνει καινούργιες προοπτικές στον κοινό αγώνα των κυπρίων ενάντια στην κατοχή και την διαίρεση.

Όσα συμβαίνουν στα κατεχόμενα — αντίσταση, απεργίες, διαδηλώσεις, διαμαρτυρίες, συγκρούσεις και άλλα αποτελούν την επισφράγιση μιας πολιτικής ανάλυσης από την μια και το άνοιγμα καινούργιων προοπτικών από την άλλη. Η ανάλυση που επισφραγίζεται είναι αυτή που έκαναν από την πρώτη μέρα της εισβολής κατοχής το Σοσιαλιστικό κόμμα ΕΔΕΚ και η Σοσιαλιστική νεολαία ΕΔΕΝ. Κεντρικά σημεία αυτής της ανάλυσης είναι:

— Το Κυπριακό αποτελεί πρόβλημα εισβολής-κατοχής και άρα αγώνα απελευθέρωσης για μια Κύπρο ενιαία, κυρίαρχη, ανεξάρτητη και σοσιαλιστική για όλους τους κατοίκους της.

— Κλειδί επιτυχίας του αγώνα είναι η ταυτότητα συμφερόντων της εργατικής και αγροτικής τάξης της Κύπρου στο σύνολο της, δηλ. η κοινή μοίρα των Τουρκοκυπρίων εργαζομένων με τους έλληνοκυπρίους.

— Ραχοκοκκαλία και κύρια δύναμη του αγώνα, το κοινό αντικατοχικό μέτωπο έλληνοκυπρίων-Τουρκοκυπρίων. Οι καινούργιες προοπτικές που ανοίγονται από την αντίσταση στα κατεχόμενα και από την πάλη των εργαζομένων δίνουν τεράστια σημασία στην πιο πάνω ανάλυση και την καθιστούν ουσιαστική για την πάρα πέρα ανάπτυξη του απελευθερωτικού μας αγώνα.

Σήμερα, τέσσερα χρόνια μετά την εισβολή, είναι η πρώτη φορά που μπαίνουν καθαρά ορισμένες αναγκαίες και βασικές υποκειμενικές προϋποθέσεις για το κοινό μέτωπο — αγώνα. Οι αντικειμενικές, οι υλικές προϋποθέσεις υπήρχαν και υπάρχουν. Αυτή την περίοδο οι Τουρκοκύπριοι εργαζόμενοι κτίζουν με την πάλη τους τα θεμέλια ενός αγώνα που δεν μπορεί να έχει άλλο τέλος παρα την απελευθέρωση τους από την εκμετάλλευση και την κατοχή. Η διατύπωση αυτή δεν είναι αποτέλεσμα καλπάζουσας αισιοδοξίας. Είναι η διαλεκτική διαπίστωση από μια αντικειμενική κατάσταση που οι σοσιαλιστές της Κύπρου μπόρεσαν να προβλέψουν από πολύ καιρό.

Ασφαλώς η μέρα της απελευθέρωσης δεν είναι κοντά ούτε για τους Τουρκοκυπρίους, ούτε για τους Έλληνοκυπρίους. Ούτε μπορεί να προβλεφτεί. Δεν χρειάζεται καν. Το ουσιαστικό είναι ότι στον βορρά άρχισαν να ραγίζουν τα τείχη της σιωπής. Η διαδικασία της ανοιχτής σύγκρουσης εκμεταλλευτών και εκμεταλλευμένων άρχισε. Η πάλη για την ανατροπή των κατακτητών και των πρακτόρων τους μπαίνει στο δρόμο της.

Μπορεί οι μορφές οργάνωσης και πάλης να βρίσκονται ακόμα σε χαμηλά επίπεδα, και βρίσκονται,

μπορεί το επίπεδο πολιτικής συνειδησης να μην είναι ακόμα ψηλό, όπως ψηλό δεν είναι το επίπεδο της στρατηγικής και ταχτικής, ίσως ακόμα από τις σημερινές φωνές διαμαρτυρίας πολλές να απαγορευ-

τούν και να σιωπήσουν — δεν αποκλείεται — πολλοί ίσως και να αποδειχτούν προβοκάτορες η κω-τήδες.

συνέχεια στην σελίδα 7

Να σταματήσει το παρασκήνιο

ΑΝΟΙΧΤΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Για να κρίνει ο λαός.

Το τελευταίο ταξίδι του Προέδρου της Δημοκρατίας Σπύρου Κυπριανού στην Αθήνα και οι διάφορες ανακοινώσεις σχετικά με τις συναντήσεις-του με έλληνες πολιτικούς δείχνουν για άλλη μια φορά το τεράστιο κενό πληροφόρησης που υπάρχει τόσο για την πολιτική της κυβέρνησης όσο και για την στάση των ελληνικών κομμάτων πάνω στο κυπριακό. Ιδιαίτερα παράδοξη φαίνεται η αναφορά σε «ομοφωνία» και «πλήρη ταύτιση απόψεων» τόσο μεταξύ Κυπριανού — Καραμανλή όσο και μεταξύ Κυπριανού — Παπανδρέου.

Φυσικά η αναφορά στη «κοινή γραμμή Αθηνών-Λευκωσίας» έχει από χρόνια καταντήσει ιστορικό ανέκδοτο για κάθε Κύπριο. Έχει πια γίνει καθεστώς ακόμα και στις εποχές των πιο έντονων κρίσεων ανάμεσα στις κυβερνήσεις της Ελλάδας και της Κύπρου να υμνείται αυτή η «ταυτότητα απόψεων». Μπο-

ρει να πει κανείς πως όσο πιο μεγάλη είναι η διάσταση απόψεων τόσο πιο έντονα προβάλλεται ο ισχυρισμός της ομοφωνίας.

Αυτή η ιστορία έχει επαναληφτεί τόσες φορές που κανένας πέρα από τους αδιόρθωτα αφελείς δεν είναι διατεθειμένος να λάβει σο-

συνέχεια στη σελίδα 7.

ΔΩΡΟΣ 30 Αυγούστου 74 - 30 Αυγούστου 78 ΛΟΪΖΟΥ

Στις 30 Αυγούστου κλείνουν 4 χρόνια από τότε που οι φασίστες όργανα του ιμπεριαλισμού δολοφόνησαν τον σύντροφο Δώρο Λοΐζου, μέλος του Πολιτικού Γραφείου του κόμματος και Κ.Ο.Γρ. της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ.

Το αδιάτακτο έγκλημα της απόπειρας δολοφονίας του Προέδρου της ΕΔΕΚ δρος Βάσου Λυσαριδής έγινε σε μία προσπάθεια να σιγάσει η πιο αγωνιστική φωνή που υπήρχε τις μέρες του μεταπραξικοπήματος. Η ΕΔΕΚ και η ΕΔΕΝ ήταν οι δυνάμεις εκείνες που τις μέρες του μεταπραξικοπήματος — όπου πολλοί λύγισαν — έστησαν ανυποχώρητο αγώνα για να μην περάσουν τα διχοτομικά σχέδια που προωθούσε το υποταγμένο στον ιμπεριαλισμό καθεστώς της ντόπιας αντίδρασης. Το κόμμα και η νεολαία καθημερινά ξεσκέπαζαν στο λαό την πρόδοτική πολιτική του μεταπραξικοπήματος, με τις διαδικασίες «ανταλλαγής αιχμαλώτων», και δημιουργία ηττοπάθειας, και τη διατήρηση του ΕΟΚΑβήτικου φασισμού, συνθήκες που δεν διευκόλυναν το ξεπούλημα του νησιού. Η αγωνιστική αντιπαράθεση που πύραυλε η ΕΔΕΚ με την περιβόητη σύσκεψη της «πολιτικής ηγεσίας» στις 15 Αυγούστου όπου ουσιαστικά η ΕΔΕΚ απέτρεψε την πλήρη υποταγή και την υπογραφή των τετελεσμένων που καλλιεργούσε ο κ. Κληρίδης έπρεπε να κτυπηθεί. Αυτό ήταν

το πολιτικό πλαίσιο της απόπειρας. Ο Πρόεδρος της ΕΔΕΚ επέζησε.

Δεν κατορθώθηκε η εξαφάνιση της αγωνιστικής φωνής. Το τμήμα όμως πληρώθηκε. Ένας μεγάλος σύντροφος έπεφτε νεκρός και σημάδευε με το αίμα-του την ιστορία του κινήματος. Ένας φλογερός αγωνιστής έδινε τη ζωή-του. Ένας ποιητής που τραγουδούσε τον αγώνα και την αντίσταση παρέδιδε στους συντρόφους του τις υποθήκες των ιδεών του για το γκρέμισμα του σάπιου κόσμου και το φτιάξιμο ενός κόσμου νέου, σοσιαλιστικού και ελεύθερου. Ο Δώρος έφυγε. Και άφηνε πίσω του το πιο βαρύ χρέος για την οργάνωσή του. Το χρέος του χαμού-του. Οι σύντροφοι συχνά μιλούν για την απουσία του Δώρου. Και η κληρονομία αυτή μπορεί να δημιουργεί βαριές υποχρεώσεις, αλλά παράλληλα ατσαλώνει τη θέληση και γιγαντώνει το πείσμα.

Μέσα από τις στήλες αυτής της εφημερίδας, που ο Δώρος ήταν μεταξύ των πρώτων που την κράτησαν στη πρώτη περίοδο της έκδοσής-της, χαιρετούμε σήμερα περήφανα το Σύντροφο μας λέγοντας πως ο αγώνας-του συνεχίζεται και πως οι σύντροφοι του θα κρατήσουν ασυμβίβαστα τη παντιέρα του αγώνα για το λεύτερο κόσμο που ονειρεύτηκε.

Α.Λ.

ΙΡΑΝ: ΝΑ ΞΗΛΩΘΕΙΤΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΟΥ ΣΑΧΗ

Η Σ.Ε. ασχολήθηκε σε προηγούμενες εκδόσεις με την κατάσταση στο Ιράν που τραντάζεται για 10 μήνες τώρα από αντικυβερνητικές εκδηλώσεις και σφαγές, συλλήψεις και βασανιστήρια από τις μυστικές υπηρεσίες (ΣΑΒΑΚ) και τις πάνοπλες δυνάμεις ασφαλείας του αιμοσταγούς δικτατορα αυτής της χώρας.

Σήμερα με ευκαιρία την αυξανόμενη ένταση της πάλης στο Ιράν επιχειρούμε μια πιο λεπτομερειακή ανάλυση των γεγονότων και των αιτίων τους για να πληροφορήσουμε σωστά το κυπριακό κοινό για το τι ακριβώς γίνεται στο Ιράν, μια και τα δυτικά ειδησεογραφικά πρακτορεία - χωρίς εξαίρεση του ΡΙΚ - μεταδίδουν ειδήσεις από το Ιράν με όλες τις ψευτιες που ξεφουρνίζει ο Πέρσης δικτάτορας προσπαθώντας να προστατεύσει τις βρωμιές του καθεστώτος του.

Το Ιράν ή Περσία είναι μια «συνταγματική μοναρχία» στη Νοτιοδυτική Ασία με πληθυσμό γύρω στα 30 εκατομμύρια. Συνορεύει με την Σοβιετική Ένωση, την Τουρκία, το Ιράκ, τον Περσικό Κόλπο και τον Κόλπο του Ομάν, με το Πακισταν και το Αφγανισταν. Ελέγχει γύρω στα 12 νησιά στον Περσικό Κόλπο και είναι ένας από τους μεγαλύτερους εξαγωγείς πετρελαίου στον κόσμο.

Το Ιράν είναι ένα από τα πιο βασικά μέλη του Σέντο (της ληστρικής αυτής στρατιωτικής συμμαχίας όπου συμμετέχει και το Πακισταν, η Τουρκία και η Αγγλία).

Για όλους αυτούς τους λόγους το Ιράν έχει τεράστια οικονομική στρατιωτική και στρατηγική σημασία για το ΝΑΤΟ και τους Αμερικανούς που τον Αύγουστο του 1953 προώθησαν φασιστικό πραξικόπημα διώχνοντας τον Μωχάμμετ Μωσάντεκ από την εξουσία σταματώντας το κίνημα για εθνικοποίηση του πετρελαίου και εγκαθιδρύοντας το σημερινό καταπιεστικό καθεστώς του Σάχη.

Σήμερα το Ιράν έχει εξοπλιστεί πλήρως με μοντέρνα όπλα, αεροπλάνα και τάνκς, διατηρεί άριστες σχέσεις με τις Ηνωμένες Πολιτείες και το Ισραήλ και φιλοξενεί Αμερικανικές στρατιωτικές «συμβουλευτικές» μονάδες.

των διαδηλωτών με αυτόματα όπλα σκοτώνοντας 100 διαδηλωτές.

Τον Φεβράριο ακολούθησαν εκδηλώσεις διαμαρτυρίας σε τέσσερις μεγάλες πόλεις του Ιράν.

Οι διαμαρτυρίες στην πόλη Ταμπρίζ παίρνουν τη μορφή μαζικής λαϊκής εξέγερσης. Εκατοντάδες χιλιάδες άτομα, εργάτες, αγρότες, διανοούμενοι, μικροαστοί, λαμβάνουν μέρος στην εξέγερση. Μετα τη δολοφονία νεαρού διαδηλωτή κλείνουν όλα τα καταστήματα και αρχίζουν επιθέσεις εναντίον κυβερνητικών κτιρίων και τραπεζών. Ο έλεγχος της πόλης βρίσκεται στα χέρια των διαδηλωτών. Μετά την έλλειψη ενθουσιασμού από μέρους των στρατιωτών και αξιωματικών της Ταμπρίζ να πυροβολήσουν εναντίον των διαδηλωτών, ο Σάχης στέλλει δυνάμεις από άλλες επαρχίες που πολυβολούν τα πλήθη σκοτώνοντας πάνω από 500 (άλλες πληροφορίες τους ανεβάζουν στους 1000) και συλλαμβάνοντας 3.000. Επιβάλλεται στρατιωτικός νόμος και στέλλονται 400 της μυστικής υπηρεσίας ΣΑΒΑΚ στην πόλη.

Η εξέγερση στην πόλη Ταμπρίζ έχει ιδιαίτερη σημασία γιατί δεν ήταν ένα απομονωμένο περιστατικό αλλά μια συνέχεια των αγώνων του λαού του

Εν τω μεταξύ θέλοντας να αφαιρέσει ένα από τα όπλα της αντιπολίτευσης και να καθησυχάσει το λαϊκό ξέσπασμα ο Σάχης υπόσχεται την παραχώρηση στο μέλλο πολιτικων ελευθεριων κι αυτο ενω στο Ισραήλ περιπολούν άρματα μάχης και συνεχίζονται οι μαζικές συλλήψεις.

Νέες συγκρούσεις και απεργίες ακολουθούν στην Τεχεράνη στις 16 Αυγούστου. Στις 20 Αυγούστου 380 άτομα βρίσκουν το θάνατο από εμπρησμό κινηματογράφου στην πόλη Αμπασαν. Γι' αυτή την ενέργεια καθώς και για όλες τις άλλες η κυβέρνηση του Σάχη κατηγορεί τους «κουμμουνιστές» και τους «φανατικούς μουσουλμάνους» ενώ η «Φωνή της Αμερικής» αποδίδει τις ταραχές σε όσους αντιτίθενται στις μεταρρυθμίσεις του Σάχη! Το ΡΙΚ αναμεταδίδει στα

Αν κρίνουμε από την εξέγερση στο Ταμπρίζ όπου παρα την μεγαλειώδη εξέγερση στόχος ήταν πάντα κυβερνητικά χτήρια κι όπου η περιουσία και η ζωή αθώων πολιτών έγιναν απόλυτα ασέβαστα και από τη φύση του φασιστικού καθεστώτος δεν είναι αμφίβολο τον εμπρησμό να τον προκάλεσαν τα όργανα του Σάχη - η τρομερή ΣΑΒΑΚ - για να ενοχοποιήσει την αντιπολίτευση.

Ένα πράγμα είναι σίγουρο. Το φασιστικό καθεστώς του Σάχη μετά από 25 χρόνια στυγνής και απάνθρωπης δικτατορίας και παρα την παντοδυναμία του Σάχη σε οπλισμό πλούτο και την Ιμπεριαλιστική Αμερικανική υποστήριξη δεν έχει παρα να ξηλωθεί από τις καταπιεσμένες μάζες που άρχισαν πια μαζί να αμφισβητούν και να αφιούν τον σιδήροφρακτο δικτάτορα, φτάνει να οργανωθούν σωστά κάτω από μια ηγεσία και ένα πρόγραμμα αγώνα.

Η νίκη ενάντια στο φασισμό και τη ξένη εξάρτηση στο Ιράν θα αποτελέσει τεράστιο πλήγμα στο ΝΑΤΟ και το ΣΕΝΤΟ και θα έχει τεράστια σημασία για τα προοδευτικά κινήματα όλων των χωρών - μαζί και η Κύπρος - που αγωνίζονται ενάντια στον ιμπεριαλισμό, τον σπαικισμό, το φασισμό και το ρατσισμό.

Από το 1974 ο Σάχης έχει διαλύσει όλα τα κόμματα δημιουργώντας ένα μονοκομματικό σύστημα διακυβέρνησης με υποχρέωση όλων των ενηλίκων πολιτών να ανήκουν στο κόμμα του (το Ράστακ).

Επίσης έκλεισε τα 95 τοίς εκατό του τύπου, επέβαλε απόλυτη λογοκρισία και έκλεισε εκατοντάδες συγκραφείς, καλλιτέχνες και ακαδημαϊκούς στις φυλακές.

Η σημερινή εξέγερση ξεκίνησε σαν ανοικτή διαμαρτυρία πολλών διανοούμενων που μέσα στο 1977 εξέδωσαν ανοικτές δηλώσεις απαιτώντας βασικές πολιτικές ελευθερίες.

Η αντίδραση των διανοούμενων κορυφώθηκε τον Οκτώβριο του 77 με την οργάνωση από τον Σύνδεσμο Συγγραφέων δέκα δημόσιων ποιητικών εκδηλώσεων. Δεκάδες χιλιάδες άτομα πήραν μέρος σ' αυτές τις εκδηλώσεις που χρησιμοποιήθηκαν από τις καταπιεσμένες περσικές μάζες για να στιγματίσουν το δικτατορικό καθεστώς του Σάχη και να απαιτήσουν τις βασικές τους ελευθερίες.

Στα μέσα του Νιόβρη ο Σάχης επισκέφτηκε την Αμερική όπου φαίνεται να πήρε το πράσινο φως από τον υπερασπιστή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων Κάρτερ για να ξεκαθαρίσει με την αντιπολίτευση. Έτσι κατά τη διάρκεια της επίσκεψής αυτής άρχισε μια τεράστια τρομοκρατική εκστρατεία από την αστυνομία με διάλυση συγκεντρώσεων, άγριες επιθέσεις εναντίον φοιτητικών διαδηλώσεων, ξυλοδαρμούς και φυλακίσεις. 16 φοιτητές βρήκαν το θάνατο από τα όργανα του καθεστώτος του Σάχη.

Η δεύτερη μαζική εξέγερση συνέβηκε στη πόλη Κκαμ τον Γενάρη του 78 με αφορμή κυβερνητικές κατηγορίες ενάντια σε εξορισμένο μουσουλμάνο θρησκευτικό ηγέτη. Σε μια ειρηνική διαδήλωση διαμαρτυρίας η αστυνομία του Σάχη άρχισε να πυροβολά αδιάκριτα εναντίον

Αξερμαπαίζαν - της επαρχίας της οποίας η Ταμπρίζ είναι πρωτεύουσα - για αυτοδιάθεση. Οι κάτοικοι του Αξερμαπαίζαν αποτελούν ξεχωριστή εθνότητα με εθνική γλώσσα την Τουρκική. Το 1946 ο στρατός του Σάχη εισέβαλε στο Αξερμαπαίζαν, έδιωξε την λαϊκή κυβέρνηση του Δημοκρατικού Κόμματος, άρχισε τη σφαγή στους δρόμους, απαγόρευσε τη γλώσσα και την κουλτούρα των Αξερμαπαίζαν Τούρκων και επέβαλε την Περσική.

Έτσι η διαμαρτυρία που άρχισε βασικά από τους διανοούμενους προχώρησε στην εξέγερση καταπιεσμένων μειονοτήτων για απόκτηση των βασικών τους εθνικών ελευθεριών.

Με τα γεγονότα στην Ταμπρίζ η αντίδραση ενάντια στο καταπιεστικό καθεστώς του Σάχη διακλαδώθηκε σ' όλη την Περσία. Ο Σάχης απάντησε με πιο καταπιεστικά μέτρα και οργάνωσε Επιτροπές Δράσης και Επιτροπές Εκδίκησης που άρχισαν μια τρομοκρατική εκστρατεία ενάντια στην αντιπολίτευση.

Οι φυλακές του Σάχη γέμισαν με πολιτικούς κρατούμενους. Η Διεθνής Αμνηστία τους ανεβάζει γύρω στις 100.000.

Παρα τα μέτρα αυτά 40 μέρες μετά τα γεγονότα στην Ταμπρίζ γίνονται διαδηλώσεις εναντίον του Σάχη σε 50 πόλεις. Την πρώτη βδομάδα του Μάη γίνονται μαζικές διαδηλώσεις και απεργίες όπου σκοτώνονται 300 άτομα. Ο Σάχης αυτή τη φορά αναλαμβάνει προσωπικά την ηγεσία των δυνάμεων καταπίεσης. Τον Ιούνιο δεκάδες φοιτητές (στην πλειοψηφία φοιτήτριες) που διαμαρτύρονται για την παρουσία ένοπλων στρατιωτών στα πανεπιστήμια δολοφονούνται εν ψυχρώ.

Στις αρχές του Αυγούστου κηρύσσεται μετά από ταραχές στρατιωτικός νόμος στο Ισραήλ και στην πόλη Στραζ.

ΑΙΘΙΟΠΙΑ

συνέχεια από την 3 σελίδα

το καθεστώς και να του δίνουν σ' αυτό το στάδιο, διαρκή κριτική υποστήριξη. Προσπάθεια πρέπει να είναι μια κατάλληλη τακτική που να επιτρέπει να διασθούν τα κεκτημένα, να διατηρηθεί η επαφή με τις πλατιές μάζες που υποστηρίζουν ακόμα το καθεστώς και περαιτέρω εξέλιξη των πιο επαναστατικών στοιχείων της χώρας.

* Το καθεστώς μπορεί να προσπαθήσει να δημιουργήσει ένα μονολιθικό πολιτικό Κόμμα και να διαλύσει το στρατιωτικό πυρήνα. Μπορεί και να αποκραυγαλλωθεί στο μεταξύ σαν γραφειοκρατική βοναπαρτιστική εξουσία που θάβρισκε τις δικές της κοινωνικές βάσεις μέσα στην κρατική γραφειοκρατία, αναπτυσσόμενο με τη γενική κρατικοποίηση της οικονομίας και της κοινωνικής ζωής. Η στάση της πολιτικής αντιπολίτευσης πρέπει να είναι στην κατάλληλη στιγμή να αντικαταστήσει τέτοιες μορφές εξουσίας με τη δημοκρατική Κυβέρνηση της Κεντρικής Συνέλευσης των αντιπροσώπων των Αγροτικών και Αστικών Ενώσεων.

Στο επόμενο: Το ζήτημα της Ερυθραίας και των εθνικοτήτων.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

για τες 30 Αυγούστου

Όπως κάθε χρόνο, θα γίνουν και φέτος συγκεντρώσεις για την επετειο της αποπειρας δολοφονιας του προεδρου του σοσιαλιστικου κομματος ΕΔΕΚ συν Βασου Λυσσαριδη και τη δολοφονια του συντροφου μας Δωρου Λοιζου.

ΛΕΜΕΣΟΣ:-

29 Αυγούστου 78 στη μπουατ ΗΧΩ 74 η ώρα 8 το βραδυ.

Ομιλητες:

■ Γ.Γ. σοσιαλ. κομ. ΕΔΕΚ συν Τακης Χατζηδημητριου

■ Γ.Γ. σοσιαλ. νεολαιας ΕΔΕΝ συν Μαριος Τεμπριωτης.

Μετα τες ομιλιες θα απαγγελθουν ποιηματα του Δωρου Λοιζου και θα προβληθει η ταινια «ΚΥΠΡΟΣ 74».

ΛΕΥΚΩΣΙΑ:-

31 Αυγούστου 78 στο κινηματοθεατρο ΟΘΕΛΛΟ η ώρα 7.30 το βραδυ.

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

■ Προεδρος σοσιαλιστικου κομματος ΕΔΕΚ συν Βασος Λυσσαριδης.

■ Γενικος γραμματεας σοσιαλιστικης νεολαιας ΕΔΕΝ συν Μαριος Τεμπριωτης.

■ Ο πατερας του Δωρου, κ. Βυρωνας Λοιζου.

■ Εκπροσωπος της Δημοκρατικης νεολαιας Δωρου Λοιζου.

Μετα τες ομιλιες θα γινει καλλιτεχνικο προγραμμα με απαγγελιες ποιηματων του Δωρου και πολιτικα τραγουδια απο το Κωστα Καμενο και το συγκροτημα-του.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΕΚΔΡΑΞΗ

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΔΕΚ-ΕΔΕΝ-ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Το Σεμινάριο ΕΔΕΚ-ΕΔΕΝ-Φοιτητών που τέλειωσε χτες στη Λευκωσία αποτελεί σημαντικό σταθμό στην πορεία του Σοσιαλιστικού Κόμματος και της Σοσιαλιστικής Νεολαίας. Στο Σεμινάριο αναλύθηκαν βασικές θέσεις του κόμματος τόσο σε σχέση με το Κυπριακό Πρόβλημα όσο και για τις γενικότερες εξετάσεις στον Παγκόσμιο χώρο. Στόχος του Σεμιναρίου ήταν η επαφή των Κυπρίων φοιτητών με τις θέσεις του κόμματος και η συζήτηση τους. Η πρωτοποριακή αυτή δουλειά αποτελεί ένα σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση της ελεύθερης συζήτησης και κατανόησης της ανάλυσης που οι Κύπριο Σοσιαλιστές βασίζουν την πολιτική τους. Εκτενες ρεπορτάζ θα έχουμε στην επόμενη έκδοση.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Ο νόμος-πλαίσιο που η Ελληνική Κυβέρνηση προτίθεται να εφαρμόσει για τα πανεπιστήμια θα έχει ένα βασικό αποτέλεσμα: Την δραστήρια μείωση των νέων που καταφέρνουν τελικά να σπουδάσουν. Τα μέτρα που προτείνονται είναι τέτοια που θα αλλάξουν ριζικά την Ελληνική Πανεπιστημιακή παιδεία. Απο τη μια καταργούνται εξεταστικές περιόδους και αφαιρείται από τους φοιτητές το δικαίωμα μεταφοράς μαθημάτων, πράγμα που κάνει πολύ πιο δύσκολη των επιτυχία στις εξετάσεις ενώ ταυτόχρονα απαγορεύεται η προέκταση των σπουδών ενός φοιτητή πέρα από τα δυο χρόνια. Δυστυχώς πολλοί, μετρώντας μόνο την επιφάνεια, δέχονται τα μέτρα σαν μέτρα που θα σπρώξουν τους φοιτητές σε περισσότερη και καλύτερη δουλειά. Όμως η ουσία των μετρών βρίσκεται αλλού: όπως και σ' ολόκληρο τον καπιταλιστικό κόσμο έτσι και στην Ελλάδα, το σύστημα δεν μπορεί πια να χρησιμοποιήσει πανεπιστημιακά μορφωμένους αν-θρώπους στις ποσότητες που μπορούσε προηγουμένως. Η βιομηχανία χρειάζεται σκλάβους με μίνιμουμ γνώσεις που να μπορεί μόνο να λειτουργούν στην παραγωγή. Έτσι η κυβέρνηση προσπαθεί με κάθε τρόπο να μείψει τις δυνατότητες σπουδών και να κατανομάσει τους νέους σε σχολές χαμηλότερης μόρφωσης. Φυσικά και πάλι αυτοί που θα εμποδίσουν από την πανεπιστημιακή μόρφωση είναι στη μεγάλη πλειοψηφία τους τα φτωχότερα στρώματα. Τα πανεπιστήμια μεταβάλλονται και πάλι σιγά σιγά σε προνόμια των ευπόρων. Ταυτόχρονα με τον εξαναγκασμό των φοιτητών σε σκληρότερη δουλειά ελπίζουν να τους εμποδίσουν από τις άλλες τους δραστηριότητες (πολιτικές κλπ.) για να πάψουν ν' αποτελούν μια δυναμική κοινωνική δύναμη σαν αυτή που δημιούργησε ένα Πολυτεχνείο...

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ

ΚΑΙ

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ

ΤΗ

ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ

ΑΙΘΙΟΠΙΑ: πραγμα-
τικές κοινωνικές
μεταρρυθμίσεις.

Το θέμα της Αιθιοπικής Επανάστασης έχει απασχολήσει την εφημερίδα μας σε προηγούμενο άρθρο, αλλά σε σχέση με το θέμα της Ερυθραίας και το γενικότερο χώρο του κέρατος της Αφρικής. Σ' αυτό το άρθρο σκοπός μας είναι να παρουσιάσουμε μια πολύ σύντομη αλλά πιο λεπτομερειακή ανάλυση του θέματος αυτού, την οποία υποστηρίζουμε. Το θέμα είναι πολύπλοκο και ελπίζουμε πως οποιαδήποτε κριτική ή άποψη πάνω στην περίπτωση αυτή από τους αναγνώστες, θα παρουσιαστεί στη εφημερίδα μας για περαιτέρω συζήτηση.

Μέρος Α:

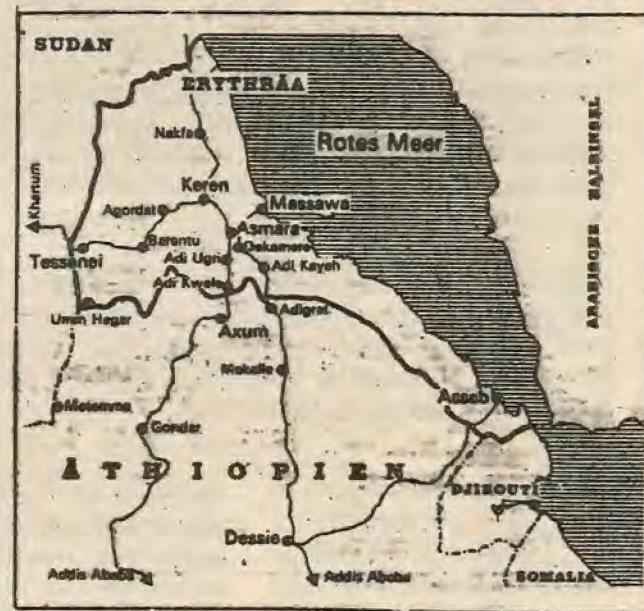
Για να καταλάβει κανείς καλύτερα τα γεγονότα που ξεσπάσαν στην Αιθιοπία το Φεβράριο του 1974 και την σημερινή κατάσταση είναι πρώτα απαραίτητες ωρισμένες σύντομες παρατηρήσεις για τη χώρα αυτή.

Η Αιθιοπία είναι μία από τις πιο φτωχές χώρες της γης, παρά τα μεγάλα ανεκμεταλλεύτα πλούτη της. Έχει 36 εκατομμύρια κατοίκους από τους οποίους 90% είναι ακόμα αγρότες που μέχρι πρόσφατα ζούσαν σε σκλάβοι ή δουλοκάτοικοι μιας μικρής μειοψηφίας γαιοκτημόνων τσιφλικιών και της Χριστιανικής Εκκλησίας. Οι μορφές εκμετάλλευσης ήταν καθαρά φεουδαρχικές. Επίσης η Αιθιοπία διακρίνεται για την πολλαπλότητα των φυλών που την κατοικούν, και τις διάφορες γλώσσες και θρησκείες της. Η πλειοψηφία είναι χριστιανοί και μία μεγάλη μειοψηφία, μουσουλμάνοι.

Μεγάλο μέρος της Αιθιοπίας υπήρξε αποικία της Ιταλίας, η οποία κατά το τέλος του 19ου αιώνα κατέλαβε την βορειοανατολική περιοχή της Αιθιοπίας που την αποκάλεσε Ερυθραία. Ξεκινώντας από την Ερυθραία και την Σομαλία η Ιταλία δοκίμασαν να κυριεύσουν επίσης και την υπόλοιπη χώρα. Το σύνολο της χώρας συμπεριλαμβανομένης και της Ερυθραίας αντιστάθηκε, πολέμησε και έδιωξε τους Ιταλούς με την βοήθεια των Συμμάχων το 1941. Ο ίδιος ο αποικισμός της Αραβικής περιοχής της Ερυθραίας από τους Ιταλούς, όμως, και η άνοδος του εθνικισμού των Αράβων μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο και το συγκεντρωτικό καταπιεστικό καθεστώς του Χαϊλέ Σελασιέ ήταν σημαντική παράγοντες που οδήγησαν στην ενδυνάμωση ενός αποχωριστικού κινήματος της Ερυθραίας μετά το 1941. Το ζήτημα των εθνικοτήτων υπάρχει σήμερα στην Αιθιοπία και είναι πολύπλοκο πρόβλημα.

Το αγροτικό, το εθνικό και το θρησκευτικό ζήτημα είναι τα τρία βασικά ζητήματα που κυριαρχούν από χιλιάδες χρόνια στην Ιστορία της Αιθιοπίας.

Η Αιθιοπική Επανάσταση χαρακτηρίζεται από το μοναδικό συνδυασμό μεταξύ μιας αστικής και μιας αντικαπιταλιστικής και αντιιμπεριαλιστικής επανάστασης δίχως ένα πολιτικό κόμμα να έχει συντελέσει στο ξεσπάσμα της και να έχει επέμβει αποτελεσματικά. Ξέσπασε αυθόρμητα από διαδηλώσεις και απεργίες όπου δρούσαν φοιτητές, εργάτες και οι μάζες των αστικών κέντρων. Σημαντικό ρόλο στην αρχή έπαιξαν τα στρώματα των ιδιωτικών και δημοσίων υπαλλήλων. Η αδιάκοπη κινητοποίηση των μαζών των αστικών κέντρων πολύ σύντομα επηρέασε και τις αγροτικές περιοχές. Το καθεστώς του Χαϊλέ Σελασιέ γρήγορα καταρρέει και τον Ιούνιο του 1974 η Συντονιστική Επιτροπή των ενόπλων δυνάμεων συγκεντρώνει την πραγματική εξουσία στα χέρια της. Η επιτροπή αυτή βασίζεται στον στρατό, ο οποίος είναι η μόνη ακόμα οργανωμένη δύναμη της αιθιοπικής κοινωνίας. Στην επιτροπή αυτή, από την αρχή, υπήρχαν διάφορα ρεύματα και τάσεις που αντιπροσώπευαν τους διάφορους τομείς της άρχουσας τάξης. Ταυτόχρονα όμως πολλές από αυτές τις ομάδες ήταν και κάτω από την

πίεση των λαϊκών στρώματων που αποτελούσαν την πραγματική δύναμη της επανάστασης. Δεν υπήρχε όμως μαζικός και οργανωμένος σε εθνική κλίμακα επαναστατικός φορέας να επηρεάζει και να ελέγχει άμεσα τις εξελίξεις. Έτσι, ο μικρόκοσμος της Επιτροπής έγινε και μια παράξενη σκηνή της πάλης των τάξεων στη χώρα. Αρχισαν αιματηρές εκκαθαρίσεις ανάμεσα στις αντίζηλες φράξιες που αντιπροσώπευαν τα διάφορα και παραμορφωμένα πολλές φορές κοινωνικά και πολιτικά συμφέροντα. Το Σεπτέμβριο του 1974, με την παραίτηση του Χαϊλέ Σελασιέ η Συντονιστική Επιτροπή παραχώρησε τη θέση της στο λεγόμενο Προσωρινό Διοικητικό Στρατιωτικό Συμβούλιο που πλέον έγινε ένα καθαρά Βοναπαρτιστικό πολιτικό κέντρο μεταξύ των μαζών και της άρχουσας τάξης. Αυτή η πάλη των τάξεων γινότανε όλο και πιο έντονη και μέσα στην αληθινή κοινωνική επανάσταση στην οποία δρούσε και κάτω από τις πολιτικές πιέσεις εκείνες, άρχισε να παίρνει τα πρώτα κοινωνικά μέτρα.

Ο Βοναπαρτιστικός χαρακτήρας του Συμβουλίου φαίνεται από το πως δρούσε. Εκκαθαριζόταν συνεχώς και δρούσε εκ των υστέρων κάτω από την πίεση των μαζών. Οι δυνάμεις που επιβίωναν μετά από κάθε εκκαθάριση δεν το κατόρθωναν παρά ηγαιώνοντας με τις μάζες, ή προσπαθώντας να βασιστούν απάνω τους. Αυτό σήμαινε και ταυτόχρονα μία διαρκή αλλαγή της πραγματικής κοινωνικής αποχωρήσης του Συμβουλίου.

Το Δεκέμβριο του 1974 η κυβέρνηση, με την ομάδα του Μενγκίστου ήδη σε στερεά θέση μέσα στο Συμβούλιο υιοθέτησε το πρόγραμμα «το μεταβατικό προς το σοσιαλισμό» που άνοιξε το δρόμο προς την κρατικοποίηση της οικονομίας. Σύνθημα της ήταν «η αυτοδιοίκηση και η συμμετοχή του λαού, χωρίς ξένες επεμβάσεις στις εσωτερικές υποθέσεις της χώρας». Το Μάρτη του 1975 διακηρύσσεται η Αγροτική Μεταρρύθμιση και η αγρότες την πραγματοποιούν επί τόπου οργανωμένοι στις διάφορες περιοχές κατά τρόπο αυτόνομο. Οι εθνικοποιήσεις επεκτείνονται και στο τομέα πολλών επιχειρήσεων, ντόπιων και ξένων. Η γη και η επί πλέον κατοικίες των αστικών κέντρων εθνικοποιούνται.

Μετά το Δεκέμβριο του 1975

σήμερα εκλέγουν τα δικαστήρια και τις πολιτοφυλάκες τους και διαχειρίζονται τις τοπικές τους υποθέσεις. Η Κεντρική Εξουσία αναγκάστηκε να συμβιβαστεί με αυτές και υποχρεώθηκε να βασιστεί πάνω τους για να εξουδετερώσει τους εσωτερικούς και εξωτερικούς εχθρούς της. Δηλαδή η μάχη με ένα τρόπο χαδών και αυθόρμητο, χωρίς την επίσημη εντολή πολιτικού μαζικού

θεσμοποιήθηκαν οι Αγροτικές Ενώσεις και οι Αστικές Ενώσεις των εννοικιαστών. Αυτές οι ενώσεις, φορέα που νάχει κατάλληλα πρόγραμμα, πραγματοποιήσαν την επανάσταση και ανάγκασαν την Κεντρική Εξουσία να τις ακολουθήσει.

Δύο σημαντικά συμπεράσματα τα βγαίνουν από τα πιο πάνω γεγονότα. Πρόκειται για μία πραγματική κοινωνική επανάσταση στη Αιθιοπία, και ότι το τωρινό πολιτικό καθεστώς έχει Βοναπαρτιστικό χαρακτήρα και επιβιώνει στηριζόμενο πάνω στις μάζες, ενώ ταυτόχρονα προσπαθεί να τις υποτάξει και να τις γραφειοκρατικοποιήσει. Επίσης, το καθεστώς σήμερα στην Αιθιοπία λόγω της φύσης του εμποδίζει την εξέλιξη της επανάστασης εφ' όσον δεν αντιπροσωπεύει καθαρά τα κοινωνικά συμφέροντα των μαζών και δεν μπορεί να τη συμπληρώσει.

Στον εσωτερικό τομέα, το καθεστώς Μενγκίστου φαίνεται να έχει πετύχει στον αγώνα του εναντίον των αντιδραστικών φεουδοκαπιταλιστικών δυνάμεων που αντιπροσωπεύονταν στην στρατιωτική κυβέρνηση. Επίσης έχει συντρίψει, με την βοήθεια των ενόπλων πολιτοφυλάκων των πόλεων το Ε.Κ.Α.Α. Αυτή είναι μία μαρξιστική οργάνωση που χαρακτηρίσε φασιστική και αντιεπανάστατική την στρατιωτική κυβέρνηση και που θέλησε να την ανατρέψει αμέσως. Δεν κατάφερε να πάρει τις μάζες μαζί της και οι ίδιες οι μάζες την κτύπησαν.

Πιο σωστή στάση από το Ε.Κ.Α.Α. έχει πάρει μέχρι τώρα το ΜΕΣΟΝ που εφαρμόζει μια τακτική «κοινού μετώπου» και κριτικής υποστήριξης σχετικά με το Στρατιωτικό Συμβούλιο. Η οργάνωση αυτή, όπως το ΕΚΑΑ, ήταν αρχικά μαοϊκής τάσης και βασίζεται πάνω στη σπουδάζουσα νεολαία κυρίως. Προσπαθεί να προωθήσει τη θεσμοποίηση των πιο σημαντικών οικονομικο-κοινωνικών μέτρων και οι αγωνιστές της ελέγχουν ένα σημαντικό αριθμό Αγροτικών και Αστικών Ενώσεων. Αυτή η τακτική φαίνεται σωστή. Οι μαρξιστικές επαναστατικές δυνάμεις της Αιθιοπίας πρέπει να είναι οργανωμένες ανεξάρτητα από

συνέχεια στη σελίδα 2η

ΤΡΑΠΕΖΕΣ:

η ανισομισθία των γυναικών

Αντίθετα με το τι πιστεύεται, η τραπεζοϋπαλληλική τάξη αντιμετωπίζει σήμερα, μαζί με όλη την εργατοϋπαλληλική τάξη της Κύπρου, μεγάλα οικονομικά προβλήματα. Η απότομη αύξηση του τιμάρθιμου, ιδίως μετά τα γεγονότα του 1974, και τοιούτοτρόπως η αδυναμία των μισθών να φτάσουν αυτο το γρήγορο και ανεξέλεγκτο ύψωμα, παράλληλα η επίμονη άρνηση της κυβέρνησης να ανακουφίσει έστω και μερικώς την εργατοϋπαλληλική τάξη από την άδικη φορολογία, έχει δημιουργήσει σε αρκετούς τραπεζικούς υπαλλήλους πρόβλημα επιβίωσης, γιατί σε αρκετούς από αυτούς έχει προστεθεί, μετά την τουρκική εισβολή, και το στεγαστικό πρόβλημα. Έτσι, τώρα περισσότερο από ποτε άλλοτε, έχει διαλυθεί ο μύθος ότι δήθεν η τραπεζική τάξη είναι από τις πλέον υψηλα αμειβόμενες υπαλληλικές τάξεις στην Κύπρο. Και το διαπιστώνει κανένας αυτό κάνοντας σύγκριση των μισθών των τραπεζικών υπαλλήλων με μισθούς άλλων υπαλλήλων ακόμα και ιδιωτικών επιχειρήσεων.

Εκτός από τα ειδικά προβλήματα, τα οποία παρουσιάζονται ξεχωριστά στην κάθε Τράπεζα, οι τραπεζικοί υπάλληλοι αντιμετωπίζουν σήμερα γενικά και επίγοντα για επίλυση προβλήματα. Τέτοια προβλήματα είναι το χάσμα της διαφοράς μεταξύ των μισθών των χαμηλά αμειβόμενων και των υψηλά αμειβόμενων υπαλλήλων και η ανισομισθία των γυναικών. Στη δεύτερη περίπτωση το χάσμα γίνεται ακόμα πλατύτερο σε βάρος των γυναικών τραπεζικών υπαλλήλων.

Είναι κοινό μυστικό πλέον, παρα την απαγόρευση και τους κανονισμούς των τραπεζών - ότι

αρκετοί τραπεζικοί υπάλληλοι, ανήκουν ν' αντιμετωπίσουν τα τόσα οικονομικά προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί, αναγκάζονται να υποσπασχολούνται ή ακόμα μερικοί να συμπληρώνουν κανονικό ωράριο, κάνοντας λογιστικό έλεγχο στα βιβλία επιχειρήσεων και ιδιωτών, σε μεμονωμένες δε περιπτώσεις ασχολούμενοι και με χειρωνακτική δουλειά.

Ενώ αυτή η κατάσταση ισχύει για την μάζα των τραπεζικών υπαλλήλων, μια άλλη τάξη προνομίου, φτάνει στο σημείο να αμειβεται με 400 λίρες και σε περιπτώσεις του διευθυντικού προσωπικού ακόμα και με 500 λίρ. ή και 800 λίρ. μηνιαίως, ενώ στην πρώτη περίπτωση,

υπάλληλοι με αρκετά χρόνια στην υπηρεσία της τράπεζας και με τις ίδιες, στις πιο πολλές περιπτώσεις, υποχρεώσεις αναγκάζονται να αρκούνται με τον μισθο των 120 λίρων ή και 150 λίρων το μήνα.

Το δεύτερο γενικό και βασικό πλέον πρόβλημα το οποίο παρουσιάζεται σε όλες τις τράπεζες, είναι το πρόβλημα της ανισομισθίας σε βάρος των γυναικών υπαλλήλων. Μόνη εξαίρεση, στον τομέα αυτό, αποτελεί η Κεντρική Τράπεζα Κύπρου, η οποία τηρεί το κυβερνητικό μισθολόγιο, καταργώντας έτσι την διάκριση τουλάχιστο σε πρώτο πλάνο και η Εθνική Τράπεζα Ελλάδος. Στην δεύτερη περίπτωση εφαρμόζεται κάποιες μορφές ισομισθία, η οποία όμως απέχει πολύ από την πραγματική χωρίς διάκριση ισομισθία.

Μέχρι στιγμής οι τράπεζες αρνούνται πεισματικά να αναγνωρίσουν την ικανότητα και την προσφορά της γυναίκας τραπεζικού και μένουν ανενδοτες στην απαίτηση τους για ισομισθία με τον άνδρα συναδέλφο τους. Σαν δικαιολογίες χρησιμοποιούν επιχειρήματα τα οποία καθόλου δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Το πρώτο επιχειρήματός τους είναι ότι οι περισσότερες γυναίκες υπάλληλοι εκτελούν καθαρές γυναικείες δουλειές. Ένα δεύτερο πολύ φτηνό και αδύνατο επιχείρημα, το οποίο προβάλλουν, είναι και το γεγονός ότι οι γυναίκες υπάλληλοι αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την δουλειά τους για 2-3 μήνες σε περιπτώσεις εγκυμοσύνης και γέννας. Φυσικά τον δεύτερο μήνα οι τράπεζες πληρώνουν το μισό του μισθού.

Μόνο με δυναμικό αγώνα της συνεχιζόμενης των τραπεζικών θα λυθούν ριζικά τα τόσο βασικά-τους προβλήματα.

στις γυναίκες. Άλλα το κύριο επιχείρημα για το οποίο δυστυχώς έχουν πεισθεί και οι άντρες συναδέλφοί τους, είναι ότι η γυναίκα είναι διακοσμητική ικανότητα φτάνει και σταματά ως ένα σημείο, έτσι η γυναίκα δεν μπορεί να διεκπεραιώσει κάποια ειδική φύσης δουλειά για την οποία μόνον ικανός φυσικά είναι ο άνδρας.

Στην πρώτη περίπτωση όσο και στην τρίτη τα επιχειρήματα των τραπεζών έχουν ξεφύγει ακόμα και στα μάτια των ιδίων και της διευθύνσεώς των, γιατί ό,τι υποστηρίζουν για διαχωρισμό δουλειάς και ανακρίνοτητας των γυναικών μένουν μόνο θεωρία. Στην πραγματικότητα η γυναίκα τραπεζικός χρησιμοποιείται για την οποιασδήποτε φύσεως τραπεζική δουλειά, στέκει ανάξια δίπλα στον άνδρα συναδέλφο της, σε μερικές δε περιπτώσεις αποδειχεται ικανότερη.

Το επιχείρημα αυτό, όπως και στις δύο άλλες περιπτώσεις είναι κακόγουστο όσο, και άδικο. Αντι στην περίπτωση αυτή -εγκυμοσύνη γέννα- να αναγνωρίζεται η επιπλέον προσφορά της γυναίκας στην κοινωνία γενικά, χρησιμοποιείται τούτο εναντίον της. Ακόμα θα έπρεπε να αναγνωριστεί σαν θυσία εκ μέρους της εργαζόμενης εγκύου γυναίκας, το γεγονός ότι αναγκάζεται, σε βάρος, πολλές φορές και της υγείας της να εργάζεται, καθισμένη ακίνητη, για 6 και περισσότερες ώρες στις γραφομηχανές, ή σε μηχανές οι οποίες χρησιμοποιούνται για τη διεκπεραίωση κάποιων ειδικής φύσεως τραπεζικής δουλειών.

Αλλά η διάκριση σε βάρος της γυναίκας δεν σταματά εδώ. Μέσα στα πλαίσια αυτά και σαν συνέχεια όλων των άλλων διακρίσεων, η γυναίκα τραπεζικός, όταν είναι παντρεμένη στερείται του δικαιώματος να ωφελείται από το ταμείο υγείας της τράπεζας στην οποία εργάζεται. Το επιχείρημα σ' αυτή την περίπτωση είναι ότι καλύπτεται από το ταμείο υγείας του ανδρός της. Φυσικά αυτό δεν ισχύει για τον άνδρα, στην περίπτωση του οποίου καλύπτεται τόσο ο ίδιος όσο και η εξαρτώμενη δηλ. γυναίκα και παιδιά. Έτσι δημιουργείται η

φύσεως τραπεζική δουλειά, στέκει ανάξια δίπλα στον άνδρα συναδέλφο της, σε μερικές δε περιπτώσεις αποδειχεται ικανότερη.

Το επιχείρημα αυτό, όπως και στις δύο άλλες περιπτώσεις είναι κακόγουστο όσο, και άδικο. Αντι στην περίπτωση αυτή -εγκυμοσύνη γέννα- να αναγνωρίζεται η επιπλέον προσφορά της γυναίκας στην κοινωνία γενικά, χρησιμοποιείται τούτο εναντίον της. Ακόμα θα έπρεπε να αναγνωριστεί σαν θυσία εκ μέρους της εργαζόμενης εγκύου γυναίκας, το γεγονός ότι αναγκάζεται, σε βάρος, πολλές φορές και της υγείας της να εργάζεται, καθισμένη ακίνητη, για 6 και περισσότερες ώρες στις γραφομηχανές, ή σε μηχανές οι οποίες χρησιμοποιούνται για τη διεκπεραίωση κάποιων ειδικής φύσεως τραπεζικής δουλειών.

Αλλά η διάκριση σε βάρος της γυναίκας δεν σταματά εδώ. Μέσα στα πλαίσια αυτά και σαν συνέχεια όλων των άλλων διακρίσεων, η γυναίκα τραπεζικός, όταν είναι παντρεμένη στερείται του δικαιώματος να ωφελείται από το ταμείο υγείας της τράπεζας στην οποία εργάζεται. Το επιχείρημα σ' αυτή την περίπτωση είναι ότι καλύπτεται από το ταμείο υγείας του ανδρός της. Φυσικά αυτό δεν ισχύει για τον άνδρα, στην περίπτωση του οποίου καλύπτεται τόσο ο ίδιος όσο και η εξαρτώμενη δηλ. γυναίκα και παιδιά. Έτσι δημιουργείται η

Όσον αφορά την επαγγελματική καριέρα της γυναίκας τραπεζικού υπάρχουν και εδώ οι ανασταλτικοί παράγοντες σε βάρος της. Της στερούν το δικαίωμα να εργαστεί σε όλα ανεξαιρέτα τα πόστα δουλειάς, και τοιούτοτρόπως την εμποδίζουν να αποκτήσει την απαραίτητη πείρα και να προωθηθεί επαγγελματικά. Σύμφωνα με το κατεστημένο, εκείνοι οι οποίοι δικαιούνται να κάνουν καριέρα στη τράπεζα είναι ασφαλώς μόνο οι άντρες. Έτσι οι προσπάθειες αρκετών γυναικών υπαλλήλων να αποκτήσουν μια επιπλέον κατάρτιση, ή να περάσουν ορισμένες εξετάσεις αποβαίνουν μάταιες και χωρίς αναγνώριση.

Όμως σε περιπτώσεις που η γυναίκα τραπεζικός έχει κάποια υπεύθυνη θέση, αυτό το κάνει για το συμφέρον των ιδίων των Τραπεζών και μόνο, αφού αρνούνται σ' αυτήν το δικαίωμα να αμειβεται ανάλογα με το τι προσφέρει, όπως εξάλλου συμβαίνει με τον άνδρα. Συγκεκριμένα παραδείγματα γι' αυτήν την περίπτωση, παρουσιάζονται στην Τράπεζα Κύπρου και στην Τράπεζα Μπαρκελόν, όπου γυναίκες υπάλληλοι, μολονότι τους έχει παραχωρηθεί το δικαίωμα υπογραφής μαζί με την ανάλογη ευθύνη, φυσικά, εν τούτοις αμειβονται με πολύ λιγότερο μισθο από άντρες υπαλλήλους. Οι περιπτώσεις αυτών των γυναικών δεν αποτελούν εξαίρεση ικανότητας.

Εδώ βλέπουμε ξεκάθαρα και την άλλη όψη της ανισομισθίας των γυναικών. Εχτελώντας την ίδια δουλειά με τους άντρες και αμειβόμενες χαμηλότερα χρησιμοποιούνται από την εργοδοσία σαν μοχλός περιορισμού των μισθών γενικά. Ένας άνδρας δεν μπορεί να απαιτήσει με αυτοπεποίθηση ψηλό μισθο όταν ξέρει πως ο εργοδότης του μπορεί να τον αντικαταστήσει με μια γυναίκα που θα πληρώνεται πολύ λιγότερα.

Η ηγεσία της ETYK θα πρέπει να προωθήσει με υπευθυνότητα και συνέπεια τα προβλήματα της τραπεζικής τάξης, των ανθρώπων αυτών που το μόχθο τους τόσο άγρια εκμεταλλεύονται οι τραπεζικοί οργανισμοί προκειμένου ν' αυξάνουν τα υπέροργκα κέρδη τους τα οποία τόσο προκλητικά διατυμpanίζουν με κάθε μέσο.

Έτσι φτάνουμε στο αποτέλεσμα, και στις περιπτώσεις των δύο τραπεζών Κεντρικής και Εθνικής - ο όρος ισομισθίας να μην μπει πάνω στη σωστή βάση, γιατί με την στέρηση του δικαιώματος στην γυναίκα τραπεζικό να προωθηθεί επαγγελματικά, η ισομισθία σταματά γι' αυτήν σε καθορισμένα εκ των προτέρων όρια.

Ο κάποιος είδους αγώνας, ο οποίος έχει γίνει μέχρι τώρα για την ισομισθία-μέσα σε γενικά πλαίσια αγώνα για την επίλυση και όλων των άλλων προβλημάτων της τραπεζικής τάξης έχει φέρει την γυναίκα αρκετά βήματα πίσω, γιατί το μόνο που έχει επιτύχει η συντηρία σ' αυτόν τον τομέα ήταν να αποδεχτεί όρους απαράδεκτους για την προώθηση της γυναίκας και την μετάταξη της στην κλίμακα μισθολογίου του ανδρικού τραπεζικού.

Σαν πρώτος όρος ήταν η υποχρέωση των γυναικών να υποκινούνται σε εξετάσεις επι τραπεζικών θεμάτων για την προώθησή τους ως ένα σημείο της κλίμακας των αντρών. Ο δεύτερος όρος ήταν το δικαίωμα της διευθύνσεως να κρίνει η ίδια και να μετατάσσει γυναίκες υπαλλήλους από το προηγούμενο σημείο της κλίμακας μέχρι το ανώτερο σημείο της κλίμακας των αντρών. Φυσικά αυτό, όπως ητα φυσικό, απέτυχε παταγωδώς. Οι τράπεζες αρνούν-

ται μέχρι σήμερα να μετατάξουν γυναίκες, με πρόσημα την δήθεν ανικανότητα των γυναικών. Ακόμα στερούν αυτο το δικαίωμα σε γυναίκες υπαλλήλους οι οποίες έχουν περάσει ορισμένες εξετάσεις. Έτσι ο αγώνας της ETYK για δικαίωση των γυναικών κατέληξε σε πραγματικό φιάσκο.

Έχει αποδειχθεί πλέον ότι η ηγεσία της ETYK έχει αποτύχει μέχρι στιγμής να προωθήσει τα καυτά προβλήματα της τραπεζοϋπαλληλικής τάξης, πολύ δε περισσότερο να καθοδηγήσει αυτή την τάξη σε αγώνες οι οποίοι θα οδηγήσουν τελικά στην ριζική λύση βασικών προβλημάτων. Αντίθετα εκείνο το οποίο επιδιώκει είναι η διατήρηση μιας καθαρά γραφειοκρατικής κατάστασης, και η παραμονή της στο πόστο του ηγέτη.

Φυσικά αυτό όχι χωρίς πολιτική σκοπιμότητα, αφού οι άνθρωποι αυτοί, που τόσο πεισματικά προσπαθούν να κρατηθούν εκεί που βρίσκονται ανήκουν στη δεξιά.

Από την άλλη η παραμονή τους στο πόστο αυτό φαίνεται να τους βοηθά και επαγγελματικά τόσο τους ίδιους όσο και το οικογενειακό τους περιβάλλον, γιατί και οι τράπεζες καθόλου δεν φαίνεται να δυσχεραστούν-

ται από την παραμονή των ανθρώπων αυτών σαν ηγετών, αφού δια μέσου των βλέπων να παρατείνεται μια κατάσταση η οποία καθόλου δεν θλίγει τα συμφέροντά τους.

Τελευταία έχουν γίνει απόπειρες, από μερικούς νέους ανθρώπους, για σπάσιμο αυτού του κατεστημένου. Οι άνθρωποι αυτοί, αντικρύζοντας τα προβλήματα της τραπεζικής τάξης πάνω στην σωστή τους βάση, προσπάθησαν και προσπαθούν να ξυπνήσουν, βασικά, την συνδικαλιστική συνείδηση των υπαλλήλων και να εμπνεύσουν

σ' αυτούς την κατάλληλη αγωνιστικότητα η οποία φαίνεται να είναι κάτι άγνωστο για τους τραπεζικούς υπαλλήλους. Έτσι γεννήθηκε μια νέα κίνηση, η οποία καθόρθωσε μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα να συγκεντρώσει στο πρόσωπο των εκπροσώπων της ένα πολύ αξιόλογο ποσοστό ψήφων κατά τις διάφορες εκλογές. Φυσικά αυτή η κίνηση πολεμήθηκε και πολεμάται από τους ηγέτες του κατεστημένου. Παρ' όλα αυτά όμως η κίνηση αυτή φαίνεται ότι έχει αρχίσει να αποκτά γερο υπόβαθρο σ' όλες τις τράπεζες γιατί έχει πείσει, με στοιχεία και επιχειρήματα για την πάση φύσεως καταπίεσης της τραπεζικής τάξης από μέρους της εργοδοσίας.

Η διετής σύμβαση που έχει υπογραφεί μεταξύ ETYK και τραπεζών λήγει στις 31-12-78. Με την έναρξη του 1979 θα πρέπει να υποβληθούν τα νέα αιτήματα. Αυτά τα αιτήματα, κανονικά θα πρέπει να είναι το

αποτέλεσμα των απόψεων όλων των τραπεζικών υπαλλήλων, οι οποίες θα εκφραστούν κατά την διάρκεια κλαδικών συγκεντρώσεων.

Σαν απαραίτητη προϋπό-

Οι γυναίκες εκτελώντας την ίδια δουλειά με τους άντρες και αμειβόμενες χαμηλότερα χρησιμοποιούνται από την εργοδοσία σαν μοχλός περιορισμού των μισθών γενικά. Ένας άνδρας δεν μπορεί να απαιτήσει με αυτοπεποίθηση ψηλό μισθο όταν ξέρει πως ο εργοδότης του μπορεί να τον αντικαταστήσει με μια γυναίκα που θα πληρώνεται πολύ λιγότερα.

Αυτά τα δύο γενικά προβλήματα και παράλληλα το όλο στεγαστικό πρόβλημα το οποίο απαγορεύει, μια μεγάλη μερίδα του τραπεζικού κόσμου, τους πρόσφυγες, αλλά ακόμα και αρκετούς μη πρόσφυγες, είναι προβλήματα τα οποία με υπευθυνότητα και συνέπεια θα πρέπει να προωθήσει η ηγεσία της ETYK για ταχεία επίλυση και ανακούφιση της τραπεζικής τάξης, των ανθρώπων αυτών, που τον μόχθο τους τόσο άγρια εκμεταλλεύονται οι τραπεζικοί οργανισμοί προκειμένου ν' αυξάνουν τα υπέροργκα κέρδη τους, τα οποία τόσο προκλητικά διατυμpanίζουν με κάθε μέσο.

Χωρίς τάση για συμβιβασμούς θα πρέπει ν' αρχίσουν οι νέες συνομιλίες για την νέα σύμβαση, και η ηγεσία της συνεχιζας θα πρέπει να είναι έτοιμη να οδηγήσει την τραπεζική τάξη σε δυναμικό αγώνα, αν χρειαστεί, ο οποίος και μόνο θα μπορέσει να επιλύσει ριζικά τα τόσο βασικά προβλήματα. Με-

χρι στιγμής έχει αποδειχθεί ότι η ηγεσία της ETYK άλλο δεν κάνει παρά να συμβιβάζεται ως ένα μεγάλο βαθμό, πείθοντας τους υπαλλήλους ότι θα πρέπει, όπως όλοι οι εργαζόμενοι στην Κύπρο, να αρκούνται σε χαμηλές αυξήσεις μισθών, να υποστούν δηλαδή θυσίες, με το αόριστο και κενό επιχείρημα ότι αυτο απαιτεί η πολιτική κατάσταση στην Κύπρο. Φυσικά οι αντικειμενικές συνθήκες όπως άρχισαν να διαμορφώνονται γενικά για την εργατοϋπαλληλική τάξη στην Κύπρο έχουν ξεφύγει το επιχείρημα αυτο στα μάτια των τραπεζικών υπαλλήλων, γιατί η πολιτική κατάσταση καθόλου δεν εμπόδισε τις τράπεζες όπως και τις τόσες άλλες επιχειρήσεις να αυξάνουν τα κέρδη τους, την ίδια στιγμή που αρνούνται να προσφέρουν αυξήσεις στους υπαλλήλους τους που θα τους επιτρέψουν απλώς να αντιμετωπίσουν βασικά οικονομικά προβλήματα.

Αυτή είναι σε πολύ γενικές γραμμές η κατάσταση που επικρατεί μέσα στις τράπεζες, και τα προβλήματα που απαγορεύουν την τραπεζοϋπαλληλική τάξη της Κύπρου.

ΑΚΤΙΒ Σοσ. Εκφρασης

Κάθε δεύτερη Πέμπτη στις 6.00 το απόγευμα- γίνεται το ακτίβ της Σοσ. Εκφρασης σε αίθουσα που παραχωρήθηκε από το «Λημέρι»- Αγκιάλου 11 Λευκωσία

Το επόμενο ακτίβ θα γίνει την Πέμπτη 7 Σεπτεμβρίου 78

Καλούνται τα μέλη και φίλοι της ΕΔΕΝ να συμμετάσχουν συντακτική επιτροπή

11ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΚΑΙ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Όπως γράψαμε σε περασμένο μας φύλλο, η οργάνωση μας πήρε για πρώτη φορά μέρος στο Παγκόσμιο Φεστιβάλ Νεολαίας, που φέτος έγινε στην Αβάνα από τις 28 Ιουλίου μέχρι 5 Αυγούστου.

Το 11ο Φεστιβάλ ήταν το πρώτο στο είδος του από τη σκοπιά της συμμετοχής. Στο φεστιβάλ, προσκλήθηκαν και πήραν μέρος πολλές οργανώσεις απ' όλες σχεδόν τις χώρες. Συνέπως οι οργανώσεις που συμμετείχαν κάλυπταν ένα πολύ πλατύ ιδεολογικό φάσμα.

Η Κούβα που ήταν η χώρα που φιλοξένησε το 11ο Φεστιβάλ, έδωσε το κάθε τι για την καλύτερη οργάνωση του, πρόσφέροντας θερμή φιλοξενία και γενναιοδωρές διευκολύνσεις στην πληθώρα των αντιπροσωπεύων για να διεξαχθούν απρόσκοπτα οι εργασίες του Φεστιβάλ.

ΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥ 11ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Βασικός σκοπός του Φεστιβάλ ήταν η διακήρυξη απ' όσο το δυνατό πιο πλατεία στρώματα της παγκόσμιας Νεολαίας της αντιιμπεριαλιστικής τοποθέτησής. Το σύνθημα του Φεστιβάλ, «για αντιιμπεριαλιστική αλληλεγγύη-ειρήνη-φιλία» ήταν αρκετά γενικό για να επιτρέψει την πλατεία συμμετοχή πολλών οργανώσεων, ακόμα και δεξιών. Ο σκοπός τούτος επιτεύχθηκε από τη στιγμή που ένας μεγάλος αριθμός οργανώσεων (2 χιλιάδες) δήλωσε συμμετοχή.

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΧΤΙΜΗΣΕΙΣ

Όπως αναμενόταν κυριαρχικό ρόλο στο Φεστιβάλ διαδραμάτισε η σοβιετική πολιτική. Γιατί ήταν φανερό πως υπήρχε μια διάχυτη προσπάθεια να ταυτιστεί η αντιιμπεριαλιστική τοποθέτηση της διεθνούς νεολαίας με τις σοβιετικές θέσεις πάνω σε πολλά ζητήματα. Κάτι τέτοιο ήταν βέβαια φυσικό μια που η παρουσία των σοσιαλιστικών χωρών ήταν μεγάλη και σημαντική.

Απο την άλλη δεν έλειψαν οι διαφωνίες πάνω σε αρκετά ζητήματα. Αν και στο θέμα της υποστήριξης διαφόρων κινήματων υπήρχε σχεδόν ομοφωνία (όπως είναι η περίπτωση των Παλαιστινίων και των αγώνων του Χίλιανου λαού), σε άλλα ζητήματα η ομοφωνία έσπαγε. Παράδειγμα η περίπτωση της Ερυθραίας. Αρκετές οργανώσεις αρνήθηκαν να πάρουν μέρος στην εκδήλωση αλληλεγγύης προς την Αιθιοπία, γιατί διαφωνούσαν με τη στάση του καθεστώτος του Μπεγκίστου απέναντι στην Ερυθραία. Ας σημειωθεί πως οι Ερυθραίοι δεν αντιπροσωπεύτηκαν στο Φεστιβάλ. Στο Φεστιβάλ δόθηκε επίσης ένας έντονος αντικινεζικός χαρακτήρας. Δεδομένης της εξωτερικής πολιτικής της Κίνας τούτο προκάλεσε πολύ μικρή μόνο αντίδραση. Πληροφορηθήκαμε, πάντως, πως η αντιπροσωπεία της Β. Κορέας αποχώρησε από το Φεστιβάλ, ίσως για τούτο το λόγο. Μέρος της Μαροκινής αντιπροσωπείας αποχώρησε γιατί διαφώνησε με την υποστήριξη που δόθηκε στο κίνημα του Πολισάριο.

Όλα τούτα τα αναφέρουμε για να δείξουμε ένα γεγονός: Πως το φεστιβάλ σ' ένα μεγάλο βαθμό, για όσους το παρακολούθησαν, έδωσε αντανάκλαση στις διαφορές που υπάρχουν στο παγκόσμιο εργατικό κίνημα και

στα απελευθερωτικά κινήματα, ενώ από την άλλη τονίστηκε αρκετά ξεκάθαρα η αντίθεση ενάντια στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Τούτο όμως δεν ήταν αρκετό ν' αποκρύψει τις διαφωνίες, μερικές από τις οποίες αναφέραμε. Ετσι η προσπάθεια να παρουσιαστεί ο παγκόσμιος αντιιμπεριαλιστικός αγώνας κάτω από τη σοβιετική καθοδήγηση μόνο μερικώς πέτυχε.

Παρ' όλες, όμως τις διαφορές, το Φεστιβάλ παρουσίασε δύο βασικές επιτυχίες. Κατάδειξε τα αντιιμπεριαλιστικά αισθήματα της παγκόσμιας νεολαίας και διατράνωσε την αναγνώριση προς το κουβανικό κράτος που βρίσκεται λίγα μόνο μίλια μακριά από τις ΗΠΑ.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Πολλά παράπονα εκφράστηκαν από πολλές πλευρές για τις διαδικασίες που ακολουθήθηκαν. Η οργάνωση μας δεν ήταν σε θέση να εξακριβώσει σε ποιο βαθμό τούτα τα παράπονα ανταποκρίνονταν στην πραγματικότητα γιατί δεν αντιπροσωπευόταν στις δύο διεθνείς προπαρασκευαστικές επιτροπές. Παρ' όλα αυτά είναι γεγονός πως υπήρξαν παρατυπίες. Η Γιουγκοσλαβική αντιπροσωπεία, Ιταλική αντιπροσωπεία και άλλοι εκφράσαν ανοιχτά τη διαφωνία τους στο ότι δεν ακολουθήθηκε πάντα η αρχή της ομοφωνίας στη λήψη των αποφάσεων. Και όπως είναι φυσιολογικό το φεστιβάλ δεν μπορούσε να πάρει όποιεσδήποτε αποφάσεις ή θέσεις παρα μόνο σε ομόφωνη βάση. Γιατί ο θεσμός τούτος δεν είναι δυνατόν να δεσμεύει ανεξάρτητες οργανώσεις.

Λέχτηκε επίσης πως σ' ένα βαθμό η μόνιμη προπαρασκευαστική επιτροπή υποκατάστησε τη διεθνή επιτροπή όπου η αντιπροσωπείωση ήταν πιο πλατεία. Έτσι η επιτροπή που είχε βασικά εκτελεστικό ρόλο, και όπου οι χώρες που υποστήριζαν τις σοβιετικές θέσεις είχαν πιο μεγάλη παρουσία, έπαιξε πιο ουσιαστικό ρόλο γιατί έπαιρνε και πολιτικές αποφάσεις.

Στα διάφορα κέντρα συζήτησης που υπήρχαν και τα οποία θα έβγαζαν τελικά έγγραφα, δεν υπήρχε μηχανισμός που θα μάζευε όλες τις απόψεις που εκφράζονταν. Η τελική απόφαση εξαρτιόταν από το προεδρείο όπως οριζόταν από τη διεθνή επιτροπή.

Φυσικά πρέπει ν' αναφερθεί πως οι διαδικασίες γίνονταν πολύ δύσκολες στην εφαρμογή τους, γιατί ακριβώς συμμετείχαν πάρα πολλές οργανώσεις, με διαμετρικά πολλές φορές αντίθετες απόψεις. Όμως πιστεύουμε πως υπάρχουν πολλά περιθώρια εκδημοκρατικοποίησης των διαδικασιών των φεστιβαλλών.

Η ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

Η Κυπριακή αντιπροσωπεία, που αποτελείτο από την ΕΛΕΝ, ΕΛΑΟΝ, ΝΕΑΗΚ, Εργατική Νεολαία ΠΕΟ και ΠΟΦΟΝΕ προσπάθησε, όπου ήταν δυνατόν, να έχει κοινές θέσεις. Γενικά το κυπριακό προβλήθηκε αρκετά και σε τούτο βοήθησε η ξεκάθαρη θέση της Κούβας πάνω στο θέμα. Γιατί όπως είναι γνωστό, ο Φ. Κάστρο σε δύο ομιλίες του τάχθηκε ανεπιφύλακτα ενάντια στη συνεχιζόμενη κατοχή του κυπριακού εδάφους.

Η Κυπριακή αντιπροσωπεία συνάντησε από κεινου ένα αρκετά μεγάλο αριθμό χωρών και πρόβαλε την κυπριακή υπόθεση. Πήρε μέρος στην εκδήλωση αλληλεγγύης για την Κύπρο και σε πολλές άλλες εκδηλώσεις. Από την άλλη, σε διμερείς ανεπίσημες επαφές, οι οργανώσεις μέλη της αντιπροσωπείας είχαν βέβαια την ευκαιρία να ενημερώσουν και να ενημερωθούν.

Από την άλλη πρέπει επίσης να τονιστεί το ότι το μέγεθος της αλληλεγγύης που παίρνει ένας λαός εξαρτάται από το επίπεδο στο οποίο στο βρίσκεται ο αγώνας. Σίγουρα η αλληλεγγύη και η συμπαράσταση από το εξωτερικό θα αυξηθεί όσο θα κλιμακώνεται ένας σωστός αγώνας με τις δυνάμεις της προόδου στην πρωτοπορεία.

Τρεις συναυλίες του Φαίδρου Καβαλλάρη

Ο συμπατριώτης μας μουσικοσυνθέτης Φαίδρος Καβαλλάρης (ύστερα από την μεγάλη επιτυχία που είχε η τελεφταία του συναβλία στο Λονδίνο) οργανώνει φέτος στην Κύπρο μαζί με τους συνεργάτες του τρεις συναβλίες: Στην Λεμεσό Τετάρτη 30 Αυγούστου, στο ΡΙΑΛΤΟ Στην Πάφο Πάρασκευή 1η Σεπτέμβρη στο «ΖΗΝΑ» και Στην Λεφκωσία Τρίτη 5 Σεπτέμβρη, στο αμφιθέατρο της σχολής Τυφλών.

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Το ξεκίνημα του Φαίδρου έγινε με την μουσική που έγραψε για τους «ορνίθες» του Αριστοφάνη που παρουσιάστηκε στ' Αγγλικά για τρεις κατα συνέχεια νύκτες στο Southgate Technical College το Νιόβρη του 1971. Τον Απρίλη του 1973 δίνει την πρώτη του λαϊκή συναβλία στο Tollington Park Youth Centre με μεγάλη επιτυχία.

Η επόμενη γίνεται στις 18 του Ιουλίου του 1974 τρεις μέρες ύστερα από το φασιστικό πραξικόπημα οπότε παρουσιάζεται και το τραγούδι «Αδέλφια ψηλά» που γράφτηκε ειδικά για τις μέρες εκείνες τις προδοσίας.

Το χαμόγελο μας το δολοφόνησαν στην μέση του δρόμου Αδέλφια ψηλά οι φωνές μας ενωμένες σε εμβατήριο ΛΕΦΤΕΡΙΑΣ

Όλες οι συνθέσεις του Φαίδρου μετά το 1974 μεταφέρουν τα βαθιά σημάδια που άφησε το πραξικόπημα και η εισβολή, αλλάζοντας έτσι τον τρόπο έκφρασης, και τον χαρακτήρα της μουσικής.

Τον Απρίλη του 75 στο Λονδίνο μέσα από την φοιτητική μπουστ των φοιτητών μας βγαίνει η τρίτη συναβλία που δίνεται στο Collegiate Theatre-University College.

Το καλοκαίρι του ίδιου χρόνου, οι φοιτητές της μπουστ κατεβαίνουν στην Κύπρο και οργανώνουν συναβλίες στην Λεφκωσία, Λάρνακα και Λεμεσό, τα έσοδα από τις οποίες διατέθηκαν για την Λεσχών νεολαίας των προσφυγικών καταβλήσεων.

Το καλοκαίρι του ίδιου χρόνου,

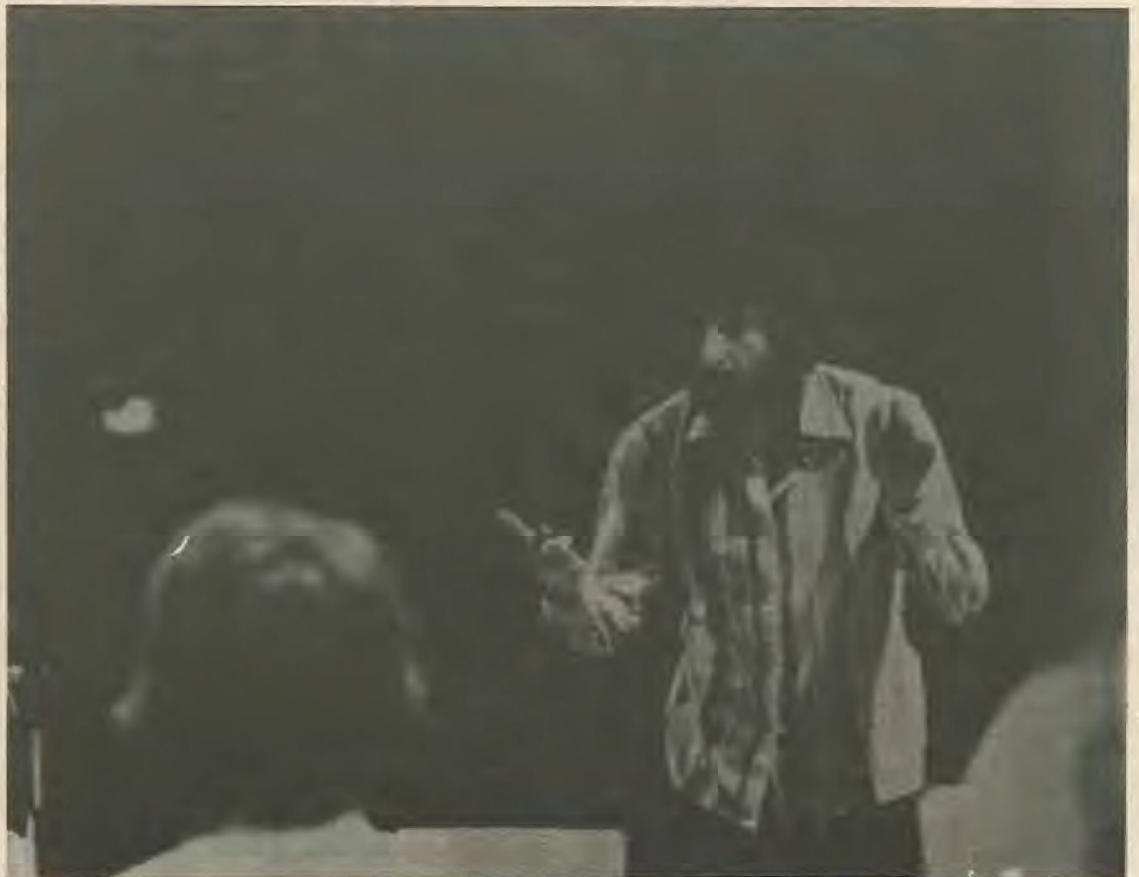
οι φοιτητές της μπουστ κατεβαίνουν στην Κύπρο και οργανώνουν συναβλίες στην Λεφκωσία, Λάρνακα και Λεμεσό, τα έσοδα από τις οποίες διατέθηκαν για τις ανάγκες των Λεσχών νεολαίας των προσφυγικών καταβλήσεων.

Το πρώτο ολοκληρωμένο έργο του Φαίδρου η «Κυπριακή τραγωδία» σε ποίηση Τέφκου Ανθία παρουσιάζεται σε δυο συναβλίες στο Δημοτικό Θέατρο Λεφκωσίας τον Σεπτέμβρη του 76.

Τον Σεπτέμβρη του 77 παρουσιάζεται στη σχολή τυφλών η «Κυπριακή Συμφωνία» το μεγαλύτερο αφο έργο του μεγάλου μας ποιητή Θεοδόση Πιερύδη. Τόσο η «Κυπριακή τραγωδία» που γράφτηκε ύστερα από τον βομβαρδισμό στην Τυλλήρια το 1964 όσο και η Κυπριακή συμφωνία που γράφτηκε μεταξύ 1954-1956 είναι έργα που αγγίζουν την ουσία του Κυπριακού, εκφράζουν το μακροχρόνιο δράμα του λαού μας αλλά και την απόφαση του για αγώνα.

Γραμμένα έξω από κάθε μυστικισμό και μεταφυσικούς αιτιολογισμούς μιλούν απλά και καθαρά για την ζωή και τους ανθρώπους του μόχθου τον πόνο και την αγωνία τους, τους αγώνες τις ελπίδες την αποφασιστικότητα τους να αντεπεξέλθουν ν' αγωνιστούν και να νικήσουν.

Εκεί που ο Φαίδρος ξεχωρίζει απ' όλους σχεδόν τους άλλους μουσικοσυνθέτες είναι ότι με τα τραγούδια τη μουσική και τους στίχους δείχνει ξεκάθαρα την αντίθεση του για την κοκογουστία που προωθεί η εμπορική τέχνη και τα

κονσερβοποιημένα κατασκευάσματα υποδεικνύοντας μας πως πρέπει να πιάσουμε το νήμα της παράδοσής μας να το συνεχίσουμε και να το εξαπλώσουμε σ' όλες τις μορφές της τέχνης. Πιστεύει πως αφο πρέπει να γίνει γιατί σ' ένα αγώνα για απελευθέρωση η ορθή γνώση της ιστορίας μας είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την επιτυχία του.

Διάλεξε όπως λέει και ο ίδιος ο Θεοδόσης Πιερύδης γιατί είναι ένας άθροισμα φορτωμένος γνώση πίστη και αγάπη για τον λαό που ειδικά κάτω από τις σημερινές συνθήκες που περνά ο λαός μας-πρόσφυγες, ξένοι στρατοί, βόρεις, καταπίεση και εκμετάλληση-μας δείχνει το δρόμο και μας βάζει μπροστά στις εφθύνες

μας. Μας ανοίγει το δρόμο για γνώση και δε ξεχνάει πως μια μέρα οι άνθρωποι θα μπορούν να δουλεύουν να τραγουδούν και να χορεύουν ελεύθερα.

Στες φετινές συναβλίες θα παρουσιαστούν αποσπάσματα και από τα δυο αυτά έργα. Θα παρουσιαστεί επίσης μια επιλογή από τραγούδια που γράφτηκαν πριν και μετά το πραξικόπημα και την εισβολή που θα καλύπτουν όλες τις περιόδους της δημιουργικής δουλειάς του Φαίδρου, καθώς και νέα τραγούδια.

Στες συναβλίες θα τραγουδήσουν γνωστοί Κύπριοι τραγουδιστές, Νάσια Αντρέου, Γιώργος Λώρης, Δώρος Μιχαήλ, Ντίκης Μιχαήλ

λίδης, Σύλβια Χριστοφίδη και Κώστας Χαραλαμπίδης. Όλοι έλαβαν μέρος σε προηγούμενες συναβλίες του Φαίδρου καθώς επίσης και σε άλλες συναβλίες και εκδηλώσεις.

Εκλεκτοί μουσικοί πλαισιώνουν την ορχήστρα, στο μπουζούκι ο Μάριος, στο βιολί ο Θανάσης, στο κλαρίνο ο Μιχαήλ, στο φλάουτο η Τζούλια, κιθάρα ο Ντίνος ο Πάνας και ο Αριστος στο πιάνο ο Μιχάλης στο βιολοντσέλο η Αντρη στο μπάσο ο Νίκος και στα τύμπανα ο Άκης.

Τους τραγουδιστές και την ορχήστρα διευθύνει ο ίδιος ο Φαίδρος. Οι συναβλίες αναμένονται να σημειώσουν μεγάλη επιτυχία σαν ένα σπουδαίο καλλιτεχνικό γεγονός για τον τόπο μας.

ΓΙΑ ΝΑ ΚΡΙΝΕΙ Ο ΛΑΟΣ

συνέχεια από τη 1η σελίδα.
βαρά υπόψη τέτοιες δηλώσεις. Πολυ περισσότερο όταν δύο κόμματα που ανοικτά εκφράζουν διαφωνίες μεταξύ τους για τους χειρισμούς στο Κυπριακό επίσης ανοικτά φαίνονται να συμφωνούν με τον Κύπριο Πρόεδρο. Μέσα σε τέτοιες συνθήκες οποιαδήποτε «ομοφωνία» για να έχει κάποια πειστικότητα θάπρεπε συγκριμένα ν' αναφέρεται πάνω στα θέματα όπου υπάρχει. Μια ανοικτή πληροφόρηση προς το λαό για τις προθέσεις τόσο των δύο κυβερνήσεων όσο και των κομμάτων είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να μπορέσει ο λαός να κρίνει το που στέκει ο καθένας.

Η μέθοδος των παρασκηνιακών διαβουλεύσεων έχει χρεωκοπήσει. Η Ελληνική Κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ διαφωνούν τόσο για το ρόλο του ΟΗΕ στο Κυπριακό όσο και για τον ρόλο της Αμερικής και του ΝΑΤΟ. Αν πιστέψουμε στην συμφωνία και των δύο με τον Κυπρινό πρέπει να συμπεράνουμε πως δεν συζητήσαν μαζί του αυτά τα θέματα. Αλλά τότε τι συζητήσαν;

Όλα τούτα δείχνουν ξεκάθαρα ένα πράγμα: ότι

άλλα λέγονται στο παρασκηνίο και άλλα στον κόσμο. Αναγκαστικά οι μάζες χάνουν σιγά-σιγά την εμπιστοσύνη τους, σ' αυτά που ακούουν και αρχίζουν να βλέπουν την ουσία πίσω από τις ανακοινώσεις. Αρχίζουν να νοιώθουν το παιχνίδι που παίζεται πίσω απ' τις πλάτες τους. Η δεξιά τόσο στην Κύπρο όσο και στην Ελλάδα προετοιμάζεται για υποχωρήσεις στο Κυπριακό. Προσπαθεί να πλασάρει τότε τη διπλή ένωση, τότε την επιστροφή του Βαρωσιού, τότε τη μεσολάβηση της Αμερικής, για λύση του προβλήμα-

τος. Η συγκράτηση των αντιδράσεων ενάντια σε τέτοιες λύσεις φαίνεται να περνά μέσα από την κάλυψη της «ενότητας», της «ομοφωνίας» της «κοινής γραμμής».

Αρκετά κακά έχει φέρει μέχρι σήμερα η παραπλάνηση του λαού. Ας βγουν ανοικτά, μπροστά στο λαό, με τις πραγματικές -τους προθέσεις. Για μας, είναι υποχρέωση μας να βάζουμε μπροστά στις μάζες γυμνή την πραγματικότητα και ν' αγωνιστούμε μαζί τους για μια Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη, σοσιαλιστική, για Έλνες και Τούρκους.

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

συνέχεια από τη 1η σελίδα.

Όλα αυτά λίγη σημασία έχουν ή θα έχουν μπροστά στην νομοτέλεια που κινά αυτές τις δυνάμεις. Την πορεία των λαών για λευτερία και αυτοπροσδιορισμό καμμία δύναμη δεν μπορεί να ανακόψει και οι Τουρκοκύπριοι εργαζόμενοι απόδειξαν πως ήδη έχουν μπει σ' αυτή την πορεία.

Αυτή η νέα πραγματικότητα δημιουργεί τεράστια καθήκοντα στην πλευρά μας, ιδιαίτερα στην αριστερά. Έχει χρέος η αριστερά να δει πολύ σοβαρά αυτή την πραγματικότητα και να προσαρμόσει την τακτική της πάνω στα καινούργια δεδομένα. Επιβάλλεται ένα ποιοτικό άλμα τόσο στην στρατηγική, όσο και στην τακτική. Δεν μπορεί πια η αριστερά στην

ελεύθερη Κύπρο να περιορίζεται σε απλά συνθήματα κατανάλωσης προς τους Τουρκοκύπριους. Πρέπει να χαρακτηθούν νέα συνθήματα ζύμωσης και αγώνα. Συνθήματα που να εκφράζουν και να υλοποιούν την αναγκαιότητα για κοινό αντικατοχικό αγώνα και μέτωπο ελληνοκυπρίων και τουρκοκυπρίων. Μέσα σ' αυτή την αναγκαιότητα έχουν προτεραιότητα:

Πρώτο: Η επαφή και επικοινωνία με κάθε μέσο και τρόπο με τους Τουρκοκύπριους εργαζομένους και τις προοδευτικές δυνάμεις του βορρά. Η αριστερά πρέπει με κάθε σοβαρότητα να εξαντλήσει κάθε μέσο γι' αυτό τον σκοπό.

Δεύτερο: Η αλληλεγγύη στον αγώνα των Τουρκοκυπριακών μαζών τόσο σε διεθνές όσο και σε τοπικό

Επιστολή από τη Σόφια

Αγαπητή «Εκφραση».

Μετά που είδα την επιστολή των φοιτητών μας στην Ρουμανία και την αγανάκτηση τους για την ανοικτή επέμβαση του ΑΚΕΛ στα εσωτερικά προβλήματα των φοιτητικών ενώσεων στις σοσιαλιστικές χώρες, αποφάσισα να σας γράψω και να ζητήσω εγώ και οι συνάδελφοί μου - που δεν ανηχώμεθα αυτή την κατάσταση, την συμπαράσταση σας.

Στην Σόφια μετά από δημοκρατικές εκλογές πέρυσι έπαυσε για πρώτη φορά το κατεστημένο. Η ομάδα που προωθήτο από τον γνωστό ακελικό κ. Βερεσίε δεν μπόρεσε να επιβληθεί εκ νέου. Και έτσι σταμάτησε το μονοπώλιο της άμεσης ακελικής επιρροής πάνω στην ένωση.

Στην επιτροπή εξελέγησαν άτομα που εκπροσωπούν όλες τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου.

Στην αρχή θορυβήθηκαν όλοι από την κατάσταση αυτή και άρχισαν μικροσυσκέψεις με ανώτερα στελέχη που επισκέφτονταν την Βουλγαρία. Άρχισε οργανωμένη συκοφαντική των μελών της επιτροπής και ιδίως του Προέδρου της

ένωσης, πως δεν είναι κομματικοί, είναι ανίκανοι, δεν είναι καλοί φοιτητές και άλλα πολλά.

Πρέπει να σας πω, πως σε συναντήσεις που κάνουν τα στελέχη του ΑΚΕΛ αποφεύγουν να συναντηθούν με τα μέλη της επιτροπής και σε ανοικτές τους συναντήσεις, καταφέρνουν της ΕΔΕΚ και του Δρος Λυσσαρίδη.

Η προσπάθεια που γίνεται τώρα, είναι η κατάσταση αυτή να αλλάξει προς όφελος του ΑΚΕΛ που θέλει να βάλει εγκάθετους-του στην διοίκηση της ένωσης.

Η ένωση μας συμμετέχει σε μια δημοκρατική ομοσπονδία και για να παίξει το ρόλο-της πρέπει να είναι δημοκρατική και όχι προτεκτοράτο του ΑΚΕΛ.

Λυπούμαι που για γνωστούς λόγους δεν μπορώ τώρα να γράψω ανοικτά το όνομα-μου όμως αν θέλετε να βοηθήσετε πραγματικά μπορείτε να κάμετε μίαν έρευνα ανάμεσα στους φοιτητές μας και να προωθήσετε το θέμα.

Συναγωνιστικά
Ενας Κύπριος φοιτητής
στην Βουλγαρία

επίπεδο. Η αλληλεγγύη αυτή πρέπει να είναι ολόπλευρη και πολυδιάστατη. Με κοινοβουλευτική αλλά και εξωκοινοβουλευτική δράση. Τόσο με διπλωματικά όσο και με πολιτικά μέσα. Με παράλληλες εκδηλώσεις στην ελεύθερη Κύπρο από τις συντεχνίες και τις κομματικές ή μαζικές οργανώσεις.

Τρίτο: Ο αγώνας της εργατικής και αγροτικής τάξης και των υπόλοιπων εργαζομένων της δικής μας πλευράς. Χωρίς αυτό τον αγώνα είναι αδύνατη οποιαδήποτε επιτυχία του αγώνα των Τουρκοκυπρίων. Η δημιουργία δυνατοτήτων πιστοτήτας από μέ-

ρους μας μόνο με παράλληλο αγώνα μπορεί να επιτευχθεί. Ο αγώνας είναι κοινός και ενιαίος. Το κλειδί επιτυχίας του είναι το ενιαίο μέτωπο πάλης της εργατικής και αγροτικής τάξης της Κύπρου ανεξάρτητα από εθνική ή θρησκευτική ταυτότητα.

Αυτο το μέτωπο μπορεί να κτιστεί μόνο στο βαθμό που η αριστερά θα αναλάβει ουσιαστικά την ευθύνη αυτού του καθήκοντος και στο βαθμό που θα προωθήσει τον απελευθερωτικό αγώνα σ' ολόκληρη την Κύπρο, κατεχόμενη και μη.

Ζ. ΣΙΕΡΕΠΕΚΑΝΗΣ

ΠΟΦΝΕ: ΑΝΤΙΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Η Δ.Κ.Κ.Φ. «ΑΓΩΝΑΣ» ΑΝΑΛΥΕΙ ΤΙΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΗΣ.

Η Δημοκρατική Κίνηση Κυπρίων Φοιτητών «ΑΓΩΝΑΣ» στα πλαίσια των προσπαθειών της για προώθηση των πολλών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι φοιτητές μας και τον καλύτερο συντονισμό των ενεργειών των φοιτητών για προώθηση του εθνικού μας προβλήματος, αποφάσισε πρόπερσι να ενταχθεί στην ΠΟΦΝΕ. Αυτό έγινε παρα τους αρχικούς ενδοιασμούς της παράταξης μας για τις δομές και τη λειτουργία του δευτεροβάθμιου οργάνου. Συγκεκριμένα η ΠΟΦΝΕ έγινε για να καλύψει το κενό που άφησε ο έλεγχος της ΟΕΦΕΚ από τα χουντικά στοιχεία, που δυστυχώς ακόμη την ελέγχουν και να συνενώσει όλους τους δημοκράτες Κύπριους φοιτητές ενάντια στη φασιστική χούντα της Ελλάδας και στα όργανα της στο φοιτητικό χώρο.

Δυστυχώς το καταστατικό της ΠΟΦΝΕ περιλαμβάνει ορισμένες αυθαιρεσίες κυρίως στον τρόπο εκπροσώπησης των μελών της ομοσπονδίας και έτσι συμβαίνει το παράδοξο οι φοιτητές των Σοσιαλιστικών χωρών που βάσει στοιχείων του Υπουργείου Παιδείας είναι μόλις το 7,5% του συνόλου, να ελέγχουν την ομοσπονδία. Επίσης με το πρόσχημα της μη επέμβασης στα εσωτερικά των μελών, η Ομοσπονδία ουσιαστικά αδιαφορεί αν γίνονται σωστές αρχερεσίες στις διάφορες χώρες για την αναλογική εκπροσώπηση όλων των τάσεων που επικρατούν.

Παρα τις επανειλημμένες προσπάθειες του «ΑΓΩΝΑ» δεν έγινε δυνατή η τροποποίηση του καταστατικού και η κατοχύρωση των δημοκρατικών διαδικασιών. Ακόμη και φετινή πρόταση του «ΑΓΩΝΑ» πάνω στο ίδιο θέμα καταψηφίστηκε από τους εκπρόσωπους των Σοσιαλιστικών χωρών και την Προεδρική Αθήνα και την Δημοκρατική Κίνηση Θεσσαλονίκης, ενώ η «Αναγέννηση» Αθήνας-Θεσσαλονίκης έριξαν λευκό.

Αυτή η απαράδεκτη κατάσταση εκτός από τον ηθικό αντίκτυπο έχει και πρακτικά επακόλουθα. Μοιραία δηλαδή υποσκάπτεται η ενότητα του Κυπριακού φοιτητικού κινήματος και εξασθενίζουν οι δυνατότητες προσφοράς του στον τόπο. Επίσης προκύπτουν σοβαρά διαδικαστικά προβλήματα όπως π.χ. της νομιμοποίησης των μελών του σπουδαστικού κέντρου Θεσ/νίκης, όπου το προεδρείο αυθαίρετα έκανε δεκτή πρόταση της «Αναγέννησης» και έδωσε 15 συνέδρους στην Αναγέννηση Θεσ/νίκης, 8 στην Δημοκρατική και 7 στον «ΑΓΩΝΑ». Αυτό έγινε χωρίς κανένα αντικειμενικό κριτήριο αφού στη Θεσ/νίκη δεν έγιναν εκλογές για να φανεί η δύναμη των παρατάξεων και σαν μόνο κριτήριο πήραν τα χρόνια που η κάθε παράταξη ήταν μέλος της ΠΟΦΝΕ. Αυτό είναι πραγματικά πρωτοφανές γιατί ενώ ο «ΑΓΩΝΑΣ» Θεσ/νίκης των 10 μηνών ζωής έκανε Γ.Σ. με 150 άτομα και εκδήλωσε με 2000 άτομα, η «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» στη δική της Γ.Σ. είχε μόνο 35 άτομα. Με την σειρά του ο «ΑΓΩΝΑΣ» αμφισβήτησε τη νομιμότητα των αντιπροσώπων της ΕΣΣΔ και της Ρουμανίας γιατί είχε συγκεκριμένες καταγγελίες από φοιτητές των χωρών αυτών ότι δεν κλήθηκαν να λάβουν μέρος στις αρχαιρεσίες. Επίσης επέκρινε τη στάση του προεδρείου που δεν επέτρεψε σε μέλη του εκλεγμένου συμβουλίου της Λωαν να παρακολουθήσουν το συνέδριο, ενώ είχαν γραπτή εξουσιοδότηση. Δικαιολογία του προεδρείου ήταν ότι δεν συνεδρίασε ο Πανελλαδικός. Προτίμησε δηλαδή το προεδρείο χάριν καθαρά διαδικαστικών θεμάτων να μην αφήσει να ακουστούν τα τόσα προβλήματα των φοιτητών της Γαλλίας και έδωσε τη δυνατότητα σε ωρισμένα ανεύθυνα στοιχεία του φοιτητικού κινήματος της Γαλλίας να αδρανοποιήσουν εντελώς τον Πανελλαδικό.

Κύριο θέμα που απασχόλησε το συνέδριο ήταν το Κυπριακό. Σε γενικές γραμμές μπορούμε να πούμε πως υπήρξε συμφωνία. Τα σημεία διαφωνίας ήταν η επιμονή της πλειοψηφίας να μιλά περί γραμμής Εθνικού Συμβουλίου. Ο «ΑΓΩΝΑΣ» δήλωσε ότι το Εθνικό Συμβούλιο είναι σώμα συμβουλευτικό και δεν μπορεί να πάρει ή να εκτελέσει αποφάσεις. Φυσικά το Εθνικό Συμβούλιο σαν θεσμός είναι χρήσιμο και πρέπει να ενισχύεται, αλλά η πραγματική ενότητα θα βρει την έκφραση της μέσα από μια κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας, όπου η ευθύνη της λήψης των αποφάσεων και τα γενικότερα βάρη του χειρισμού του εθνικού μας προβλήματος θα πέσουν πάνω σ' όλα τα δημοκρατικά κόμματα.

Περίεργη ήταν και η μέχρι πάθους επιμονή ωρισμένων συνέδρων στην ανάγκη επανάλωσης των ενδοκυπριακών, με βελτίωση των Τουρκικών προτάσεων. Ο «ΑΓΩΝΑΣ» δήλωσε πως πάντα υποστήριζε και υποστηρίζει αυτή τη διαδικασία των ενδοκυπριακών που είναι η μόνη

που μπορεί να βρει τις λεπτομέρειες μιας λύσης αλλά τόνισε πως η πολιτική μας στο Κυπριακό πρέπει να στηρίζεται σε αρχές και συγκεκριμένα στην εφαρμογή των περι Κύπρου ψηφισμάτων του ΟΗΕ και όχι να μεταβάλλουμε σε κύριο στόχο την συνέχιση, των ενδοκυπριακών, που όπως γινόντουσαν μέχρι τώρα όχι μόνο δεν πρόσφεραν, αλλά δημιούργησαν μαζί με το περιβάλλον «εμπόρκο» ένα κλίμα εφesusχασμού που βοήθησε στην παγίωση των τετελεσμένων.

Με αυτό το σκεπτικό τόνισα πως πρέπει να εξεταστούν άλλοι τρόποι αντιμετώπισης του Κυπριακού όπως μια διεθνής διάσκεψη και η προσφυγή στο Συμβούλιο Ασφαλείας για τη λήψη μέτρων.

Ιδιαίτερα μας ανησυχούσαν αυτά που πολλοί συνάδελφοι συζητούσαν στα παρασκήνια της συνέλευσης, ότι δηλαδή μακροχρόνιος με στόχο δυναμική αντιμε-

τώπιση του εισβολέα είναι εντελώς εξωπραγματικές και ότι υπάρχουν περιθώρια ειρηνικής διευθέτησης αν δεχτούμε σαν βάση τα τέσσερα σημεία της συμφωνίας Μακαρίου-Ντεκας.

Η αναφορά αυτή αντι εμμονή στις αποφάσεις του ΟΗΕ είναι κατά τη γνώμη μας λανθασμένη και συμπίπτει τόσο με τις γνωστές δηλώσεις Κυπρίων πολιτικών όσο και με επανειλημμένες αναφορές στα τέσσερα σημεία, του ίδιου του Ντεκας. Είναι λυπηρό οι φοιτητές που αποτελούν ένα από τα πιο πρωτοποριακά κομμάτια του λαού μας να υποστηρίζουν ότι είναι δυνατό να επαναληφθούν οι συνομιλίες πάνω σ' αυτές τις αρχές, ενώ η ίδια η κυβέρνηση δήλωσε πρόσφατα ότι η Τουρκική αδιαλλαξία αγρήστευσε ουσιαστικά τη συμφωνία Μακαρίου-Ντεκας.

Περίεργη ήταν και η απόφαση της πλειοψηφίας να ζητήσει αποψλισμό όλων των «παραινόμενων ομάδων» και να απορρίψει εισήγηση του «ΑΓΩΝΑ» για αποψλισμό των φασιστικών ομάδων. Μήπως υπάρχουν κι' άλλες ομάδες εκτός της ΕΟΚΑ Β'; Κάτι τέτοιο το διέψευσε ο ίδιος ο Πρόεδρος, και' αν ναι από που βλέπουν τον κίνδυνο οι κύριοι συνάδελφοι;

Τέλος θεωρούμε άστοχη την εξόμνηση του «οικονομικού θαύματος» που έγινε, γιατί παρόλο που δεν μιλούμε για οικονομική αποτυχία, είμαστε αρκετά ώριμοι για να διαπιστώσουμε ότι τα οικονομικά προβλήματα του τόπου μας πληθαίνουν, η κατανομή του εθνικού εισοδήματος γίνεται συνεχώς πιο άνιση και η εξάρτηση της οικονομίας μας από τη ξένη βοήθεια τόσο κρατική όσο και ιδιωτική αυξάνει δημιουργώντας, κινδύνους ακόμη και για τους ελεύθερους χειρισμούς της εξωτερικής μας πολιτι-

κης. Πρέπει επίσης να γίνει κατανοητό πως οι ανάγκες του μακροχρόνιου απαιτούν στράτευση όλων των πόρων και ριζική αλλαγή οικονομικής πολιτικής. Η συνθηματολογία τέλος για «οικονομικό θαύμα» εξυπηρετεί τα Τουρκικά συμφέροντα διότι φανερώνει ότι οι ελεύθερες περιοχές είναι οικονομικά βιώσιμες και επομένως το εδαφικό θα πρέπει να θεωρείται λυμένο.

Το επόμενο θέμα ήταν τα φοιτητικά προβλήματα. Για την Ελλάδα έγιναν εισηγήσεις για την έγκαιρη παροχή του επιδόματος, για αύξηση του αριθμού των δικαιουμένων δωρεάν σίτιση, για να γίνουν αυστηρότερα και δικαιότερα τα κριτήρια εισαγωγής στις Εστίες και στην παροχή υποτροφιών και για συνέχιση της δωρεάν διακίνησης με τα αστικά λεωφορεία. Ειδικά η Θεσσαλονίκη ζήτησε ίδρυση προξενείου για να εξυπηρετούνται οι ανάγκες των 2000 φοιτητών που αντιμετωπίζουν οξυμένα προβλήματα με τους σείσους.

Η Αγγλία ζήτησε η κυβέρνηση να ενισχύσει ειδικά τους εκεί φοιτητές που αντιμετωπίζουν προβλήματα και διακοπής ακόμη των σπουδών τους γιατί συνεχώς αυξάνουν τα διδάκτρα. Το ΑΤΙ απασχόλησε ιδιαίτερα το θέμα της αναγνώρισης του πτυχίου του και της απασχόλησης των αποφοίτων του.

Με την ευκαιρία του συνεδρίου ξανατονίστηκε απ' όλους η αναγκαιότητα της ταχύτερης υλοποίησης της απόφασης για ίδρυση Πανεπιστημίου στην Κύπρο.

Στα διεθνή θέματα που απασχόλησαν το συνέδριο τονίστηκε και πάλι η αντίθεση του συνεδρίου σε κάθε μορφή ιμπεριαλιστικής επέκτασης, αποικιακής ή νεοαποικιακής πολιτικής, ρατσιστικής

πολιτικής και η αλληλεγγύη του προς όλους τους αγωνιζόμενους λαούς. Ειδικά ψηφίσματα εγκρίθηκαν υπέρ του δικαίου αγώνα του Παλαιστινέζικου λαού και του λαού της Χίλης. Παράδοξα όμως όταν ζητήθηκε από τον «ΑΓΩΝΑ», η ΠΟΦΝΕ με ψηφίσμα να ξεκαθαρίσει τη στάση της, απέναντι στην χούντα του Βιτέλα, οι εκπρόσωποι των Ανατολικών χωρών επιστράτευσαν ένα σωρό περίεργα επιχειρήματα, όπως ότι ο Βιτέλα είναι κεντρικός και ότι τα κόμματα είναι νόμιμα και κατάφεραν να εγκριθεί ένα πιο ήπιο ψηφίσμα που χαρακτηρίζει το καθεστώς της Αργεντινής σαν αντιδημοκρατικό και όχι φασιστικό. Υπέρ της πρότασης του «ΑΓΩΝΑ» ψήφισε και η «Αναγέννησις».

Είναι πραγματικά λυπηρό χάριν αμφιβόλων πολιτικών σκοπιμοτήτων τόσες φοιτητικές παρατάξεις να παραγνωρίζουν την ύπαρξη 8000 νεκρών και 20000 αγνοουμένων στην Αργεντινή και να προσπαθούν να μην δυσχερατίσουν τους εγκαθήμενους της CIA στη χώρα αυτή.

Τέλος το συνέδριο καταδικάσε κάθε προσπάθεια υπονόμευσης της ύφεσης, όπως με τη κατασκευή της βόμβας νετρονίου. Κάτι τέτοιο θα ήταν όχι μόνο επικίνδυνο για την παγκόσμια ειρήνη, αλλά, και συγχρόνως προκλητικό για την ανθρωπότητα, να ξεδοούνται τόσα δισεκατομύρια για νέα όπλα τη στιγμή που εκατομύρια άνθρωποι λιμοκτονούν.

Αυτά είναι με λίγα λόγια τα κύρια θέματα που απασχόλησαν το Ε' Συνέδριο της ΠΟΦΝΕ. Ας ελπίζουμε ότι του χρόνου με την κατοχύρωση των δημοκρατικών διαδικασιών θα ξεπερασθούν τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Ομοσπονδία, για να μπορέσει να εκπληρώσει καλύτερα τις αυξημένες ευθύνες που έχει έναντι του λαού μας.

Η Ε.Ε. της Δ.Κ.Κ.Φ. «ΑΓΩΝΑΣ» Αθήνας.

φιλοξενία Σ.Κ. ΕΔΕΚ

Ομάδα παιδιών του δημοτικού που οι γονιοί-τους είναι μάρτυρες της Παλαιστινέζικης Επανάστασης βρίσκεται στην Κύπρο ύστερα από πρόσκληση του Σ.Κ. ΕΔΕΚ και φιλοξενείται από οικογένειες μελών της Επαρχιακής Οργάνωσης του Κόμματος στη Λεμεσό.

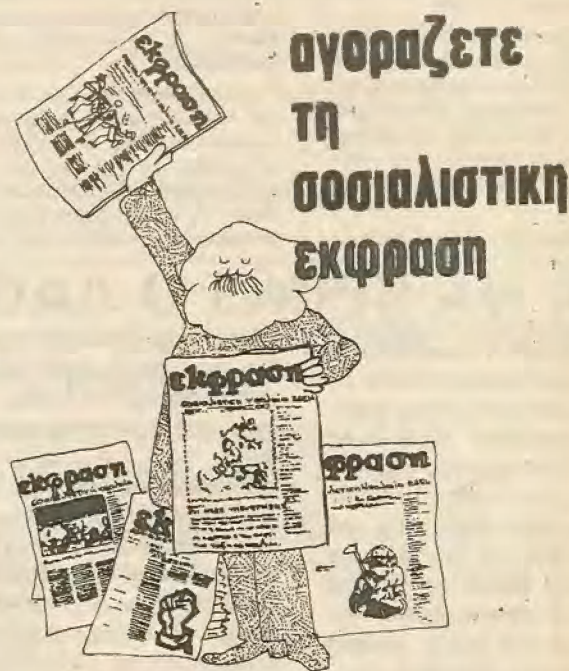
Είναι η πρώτη φορά που παιδιά Παλαιστινέζων επισκέπτονται οργανωμένα την Κύπρο και η φιλοξενία τους από το Σοσιαλιστικό Κόμμα ΕΔΕΚ αποχτά ιδιαίτερη σημασία. Κι αυτό γιατί υπογραμμίζει την κοινότητα του αγώνα μεταξύ Κύπρου-Παλαιστίνης κι ακόμα γιατί αναπτύσσει τους αδερφικούς-συναγωνιστικούς δεσμούς μεταξύ των δυο λαών που αγωνίζονται για λεφτεριά και εθνική ανεξαρτησία.

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός της ως σήμερα θερμης υποδοχής που κάμνει ο λαός-μας στους αβριανούς μαχητές για τη λεφτεριά της Παλαιστίνης. Στη Λεμεσό, στην Επισκοπή (όπου οι πρόσφυγες με δική-τους πρωτοβουλία τους φιλοξένησαν και παρουσίασαν καλλιτεχνικό πρόγραμμα με λαϊκούς Κυπριώτικους χορούς), στην Πάφο και γενικά όπου πήγαν συνάντησαν την απλόικη-ανοιχτόκαρδη αγάπη κι εκτίμηση του λαού-μας, με απουσία οποιασδήποτε φτιαχτής κατάστασης κι επισημότητας (στοιχείο γνώριμο στους κύκλους της κυβέρνησης που φιλοξενεί και δέχεται διασημότητες και προσωπικότητες με «παρελθόν και προσφορά»).

Τα παιδιά της Παλαιστίνης δεν ήρθαν για να περιφέρονται σε σαλόνια δεξιώσεων και για φιλανθρωπικές επισκέψεις μερικών ωρών σε προσφυγικούς συνοικισμούς για «έκφραση συμπάθειας». Από την πρώτη στιγμή έσμιζαν με τον απλό λαό μέσα από την κομματική βάση του Σοσιαλιστικού Κόμματος.

Η διαπίστωση τούτης της αποδοχής από το λαό-μας του δικαίου αγώνα των Παλαιστινέζων αδερφών που επιβεβαιώνεται χειροπιαστά με την επίσκεψη των παιδιών της Παλαιστίνης πιστώνει το Σοσιαλιστικό Κόμμα που από την ίδρυση-του επίμονα αγωνίζεται να ανσπύξει μέσα στο λαό το αίσθημα της έμπραχτης-πολύπλεβρης διεθνιστικής αλληλεγγύης με όλους τους αγωνιζόμενους λαούς. Η αποδοχή τούτης δείχνει ξεκάθαρα πως η προσπάθεια αναζήτησης συμμάχων για το δικό-μας αγώνα πρέπει να στρέφεται στες μάζες των λαών που αγωνίζονται ενάντια σε κάθε μορφή και έκφραση του ιμπεριαλισμού. Είναι πολύ σημαντικό να συνειδητοποια ο λαός-μας και να δέχεται, αδιαμφισβήτητα, σαν συναγωνιστή τον πιο σημαντικό καταλυτικό παράγοντα στο Μεσανατολικό χώρο, τον επαναστατημένο λαό της Παλαιστίνης.

Ιούλιος Θεοδωρίδης
Λεμεσός

σοσιαλιστική
εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλς
Εξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλς
Τιμή φύλλου 50 μίλς
Οι επιταγες στο λογαριασμό
05-8-00 4572 Λαϊκή Τράπεζα
Κύπρου Λευκωσία
Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα
διατείνεται στα Γραφεία της
Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ
Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23
Λευκωσία ή για συνδρομές
Τ.Κ. 1064 Λευκωσία